

8-9-10

Handelingen

-11-12-13

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1988-1989

Vergaderingen van december 1988

ONTSLAGEN BIJ NV PHILIPS TE LEUVEN
STOCKHOLMSE CONFERENTIE EUROPEES MEDIABELEID
BRT-TV-TORENPROJECT TE SINT-PIETERS-LEEUV
NIET-NALEVING DECREET NIET-OPENBARE RADIO'S
WIJZIGING EN AANVULLING DECRETEN I.V.M. SOCIAAL-CULTUREEL VORMINGS-
WERK VOOR VOLWASSENEN
GOEDKEURING GENEEFSE VERDRAG BEROEPSREVALIDATIE EN WERKGELEGEN-
HEID GEHANDICAPTEN
OPRICHTING VLAAMSE HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ EN VLAAMSE
LANDMAATSCHAPPIJ
AUTONOME RAAD VOOR HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS
BEHOUD EN EVOLUTIE HANNECARTBOS EN GEBIED TER YDE
BESTRIJDING SCHELDEVERVUILING
EXAMENS, LOON- EN VERGOEDINGSLAST VLOS
MAATREGELEN VLAAMSE EXECUTIEVE WEGWERKEN GEVOLGEN NAOORLOGSE
REPRESSIE
ALARMERENDE BERICHTEN REGELING FINANCIERING GEMEENSCHAPPEN EN
GEWESTEN
VOORLOPIGE KREDIETEN 1989
PERSONEELSBELEID EN BEVOEGDHEIDSVERDELING VLAAMSE EXECUTIEVE
INDUSTRIELE BELEIDSVORMING EN ECONOMISCHE COMPENSATIEPOLITIEK
VLAAMSE EXECUTIEVE
WIJZIGING EN AANVULLING DECREET NEDERLANDSTALIGE OPENBARE
BIBLIOTHEEKWERK

Inhoud

Nr. 8 **Dinsdag 13 december 1988**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 135

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 135

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 135

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 135

Verslagen

Indiening, blz. 135

Boek van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 136

Mededeling van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 136

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)

Indiening, blz. 136

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer N. De Batselier, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de gevolgen van de aangekondigde ontslagen bij de NV Philips Industries te Leuven, blz. 136

Motie van orde

Aanvulling van de agenda, blz. 137
Sprekers : de heren G. Verhaegen, J. Van Elewycck, A. De Beul

Vragen (R.v.O. art. 70) (Voortzetting)

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de aanleg van een golfterrein te Overijse spijts de gemeentelijke beslissingen ter zake, blz. 138

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het doordrukken van het BRT-TV-torenproject te Sint-Pieters-Leeuw, blz. 138

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de op 23 november 1988 te Stockholm gehouden Conferentie inzake het Europees mediabeleid, blz. 139

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onzekere toekomst van het Internationaal Cultureel Centrum op de Meir te Antwerpen, blz. 140

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de niet-naleving van de bepalingen van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's, blz. 141

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse

Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over contacten met Nederland in verband met de afvalwatercollector Gent-Antwerpen en de waterverdragen, blz. 141

Vraag van de heer W. De Vlieghe tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over door de Vlaamse Gemeenschap begane overtredingen bij personeelsaanwerving, blz. 142

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het doordrukken van het BRT-TV-torenproject te Sint-Pieters-Leeuw, blz. 144

Ontwerp van decreet tot wijziging en aanvulling van het decreet van 4 juli 1975 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisatie voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen en van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen

— 138 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 144
Sprekers : de heren M. Van Peel, verslaggever, F. Bosmans en Minister P. Dewael

Artikelsgewijze bespreking, blz. 146
Spreker : de heer A. De Beul

Motie van orde

Voorstel tot verdaging van de beraadslaging, blz. 147
Spreker : de heer J. Van Elewycck

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag betreffende de beroepsrevalidatie en werkgelegenheid van gehandicapten, aangenomen te Genève op 20 juni 1983 door de Internationale Arbeidsconferentie

— 150 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 148
Sprekers : de heer J. De Bremaeker, verslaggever, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 148

Regeling van de werkzaamheden, blz. 149

Nr. 9 **Dinsdag 13 december 1988**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 151

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

— 148 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 151
Sprekers : de heren H. De Loor, verslaggever, J. De Seranno, verslaggever, J. Buchmann, M. Olivier, W. De Vlieghe, J. Van Elewycck, P. Vangansbeke

Motie van orde

Coördinatie van de werkzaamheden met de Wetgevende Kamers, blz. 167

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

— 148 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 168

Sprekers : de heren C. Marchand, R. Van Rompaey, Minister L. Waltniel

Artikelsgewijze bespreking, blz. 178
Sprekers : de heer J. De Seranno, Minister L. Waltniel, de heer J. Van Elewycck

Regeling van de werkzaamheden, blz. 181

Nr. 10 **Woensdag 14 december 1988**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 183

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

— 149 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 183
Sprekers : de heren J. Van Looy en J. Sleenckx, verslaggevers, Jozef Bosmans, A. Beckers, mevrouw M. Vogels, de heren M. Capoen, J. De Seranno, Minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 199
Sprekers : de heren J. Cuyvers, J. De Seranno, Minister T. Kelchtermans, de heer J. Van Elewycck, mevrouw M. Vogels

Regeling van de werkzaamheden, blz. 204

Nr. 11 **Woensdag 14 december 1988**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 205

Ontwerp van bijzonder decreet betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs

— 161 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 205
Sprekers : de heren E. Baldewijns, C. Moors, verslaggevers. Ministers D. Coens, L. Van den Bossche, de heren E. Beysen, A. Laridon, W. Van Durme, mevrouwen A. Leysen, N. Maes, de heren A. Schellens, G. Janzegers

Artikelsgewijze bespreking, blz. 246
Sprekers : mevrouw N. Maes, de heer G. Janzegers, Minister D. Coens, de heren W. Van Durme, G. Verhaegen, C. Moors, Minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 263

Nr. 12 Donderdag 15 december 1988
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 265

Ontwerp van financiedecreet voor het begrotingsjaar 1989
— 10-A (1988-1989) — Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 265
Sprekers : de heren J. Van Elewycq, W. De Vlieghe, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 266

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het ongerept verder bestaan van het Hannecartbos en de recente evolutie inzake het gebied Ter Yde, blz. 266

Sprekers : de heren W. De Vlieghe, G. Verhaegen, J. Cuyvers, J. Timmermans, Ministers L. Waltniel, T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de noodzaak van een nieuwe globale aanpak van het milieubeleid ter bestrijding van de Scheldevervuiling, blz. 270

Sprekers : de heer E. Gryp, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, en de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de examens bij de Vlaamse Operastichting en de loon- en vergoedingslast van deze instelling

Vraag (R.v.O. art. 70, 6c)

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het honoreren, door de Vlaamse Operastichting, van het protocol

dat door de Vlaamse Gemeenschap met de vakbonden werd gesloten bij de ontbinding van de intercommunale Opera voor Vlaanderen, blz. 273

Sprekers : de heren L. Dierickx, A. De Beul, J. Van Elewycq, Ministers L. Van den Bossche, P. Dewael

Indiening van een motie, blz. 281

Regeling van de werkzaamheden, blz. 282

Interpellaties (R.v.O. art. 72) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer W. Luyten tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over maatregelen die de Vlaamse Executieve binnen haar bevoegdheidsgrenzen kan nemen tot het wegwerken van de onsociale en inhumane gevolgen van de naoorlogse repressie, blz. 282

Sprekers : de heer W. Luyten, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 286

Nr. 13 Donderdag 15 december 1988
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 287

Actuele vragen (R. v. O. art. 71)

Actuele vraag van de heer V. Anciaux tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de plannen voor een golfterrein te Meise, blz. 287

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over het overleg tussen de nationale en de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Arbeid in verband met positieve maatregelen voor werklozen, blz. 288

Actuele vraag van de heer J.P. Pillaert tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, blz. 288

Actuele vraag van de heer E. Desutter tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een mogelijke verlenging van het koninklijk besluit van 25 juni 1981 tot regeling van de toekenning van premies inzake kampeerwezen voor 1989, blz. 289

Voorstel van resolutie van de heer A. Denys C.S. betreffende de alarmerende berichten over de door de nationale Regering geplande regeling inzake de financiering van Gemeenschappen en Gewesten — 159 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 289

Sprekers : de heren J. Pede, verslaggever, A. Denys, L. Dierickx, V. Anciaux, Minister G. Geens, de heer F. Vermeiren

Ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten geopend worden die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989

— 11-A (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 298

Sprekers : de heren M. Olivier, verslaggever, A. Denys, W. De Vlieghe, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 300

Regeling van de werkzaamheden, blz. 307

Interpellaties (R.v.O. art. 72) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer G. Cardoen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de uniformisering en objectivering van het personeelsbeleid alsmede de aanpassing van het bevoegdheidsverdelingsbesluit van de Vlaamse Executieve, blz. 307

Sprekers : de heer G. Cardoen, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer N. De Batselier, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de deelneming van de Vlaamse Executieve aan de industriële beleidsvorming en de economische compensatiepolitiek naar aanleiding van de helikopteraanloop, blz. 309

Sprekers : de heer F. Vermeiren, Minister N. De Batselier

Ontwerp van decreet houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk

— 164 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 314

Sprekers : de heren J. Devolder, verslaggever, A. De Beul, J. Van Elewycq, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck, de heer J. Geysels

Artikelsgewijze bespreking, blz. 318

Hoofdelijke stemming, blz. 321

Mededeling van de Voorzitter

Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, blz. 322

Ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten geopend worden die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989

— 11-A (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemmen, blz. 322

Hoofdelijke stemming, blz. 324
Spreker : de heer W. De Vlieghe

Ontwerp van **decreet** tot wijziging en aanvulling van het decreet van 4 Juli 1975 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen en van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen

— 138 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 325

Hoofdelijke stemming, blz. 326
Spreker : de heer J. Geysels

Ontwerp van **decreet** houdende oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschap-

pij
— 148 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmen, blz. 327

Hoofdelijke stemming, blz. 328
Spreker : de heer W. De Vlieghe

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij
— 149 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 330

Spreker : de heer J. Laverge

Hoofdelijke stemmen, blz. 334

Spreker : de heer J. Cuyvers

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag betreffende de beroepsrevalidatie en werkgelegenheid van gehandicapten, aangenomen te Genève op 20 juni 1983 door de Internationale Arbeidsconferentie

— 150 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 336

Ontwerp van bijzonder decreet betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs

— 161 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmen, blz. 337

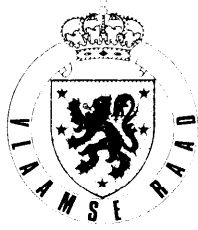
Hoofdelijke stemming, blz. 347
Spreker : de heer G. Janzegers

Voorstel van resolutie van de heer A. De nys c.s. betreffende de alarmerende berichten over de door de nationale Regering geplande regeling inzake de financiering van Gemeenschappen en Gewesten
— 159 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 35 1

Eindejaarswensen, blz. 35 1
Spreker : de heer G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 351

Handelingen 11-12-13-14-
15-16-17-18-19-20

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989-1990

Vergaderingen van december 1989

AANPASSING BEGROTING 1989

MIDDELENBEGROTING 1990

UITGAVENBEGROTING 1990

PROGRAMMADECREET

VLAAMS FINANCIERINGSFONDS HERSTEL GEMEENTEFINANCIEN

BEEINDIGING COMPENSATIEPOLITIEK

Inhoud

Nr. 11 Maandag 11 december 1989 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 291

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 291

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 291
Intrekking, blz. 291

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 291

Verslagen

Indiening, blz. 292

Jaarverslagen

Indiening en verwijzing, blz. 293

Rapport van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 293

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 293

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 293

Mededelingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 293

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Indiening, blz. 294

Mondelinge vraag (R.v.O. art. 70)

Indiening, blz. 294

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)

Indiening, blz. 294

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 - 9 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 - 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichtingen) - 7-B (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 - 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichtingen) - 8-B (1988-1989) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap - 265 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking, blz. 294

Sprekers : de heren J. De Bremaeker en P. Deprez, verslaggevers, de heren G. Verhaegen en A. Denys, Minister G. Geens, de heren H. De Loor, W. Luyten, E. Van Rompuy, P. Van

Grembergen, L. Hancké, mevrouw M. Vogels, Minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 317

Nr. 12 Maandag 11 december 1989 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 319

Samenstelling van Commissies

Wijziging onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 319

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 - 9 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 - 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichtingen) - 7-B (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 - 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichtingen) - 8-B (1988-1989) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap - 265 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 294

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, H. De Croo, E. Van Rompuy, Minister G. Geens, de heren W. Luyten, A. Denys, G. Annemans, P. Vangansbeke, L. Dierickx, J. Loones, A. Kempinaire

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Externe Aangelegenheden, blz. 336

Sprekers : de heer J. De Bremaeker, verslaggever, de heren H. Suykerbuyk, A. Kempinaire, A. Denys, D. Van der Maelen, W. Luyten, E. Bockstal, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 352

Nr. 13 Dinsdag 12 december 1989 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 353

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 - 9 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 - 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichtingen) - 7-B (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 - 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichtingen) - 8-B (1988-1989) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap - 265 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse Aangelegenheden en Operatief Ambt, blz. 353

Sprekers : de heer H. De Loor, verslaggever, de heren E. Vankeirsbilck, J. Pede, Minister L. Van den Bossche, de heren R. Van Lerberghe, R. Van Hooland, L. Vanhorenbeek, G. Cardoen, J. Van Eetvelt, F. Willockx, A. Denys, R. Daems, mevrouw M. Vogels

Ontwerp van decreet tot oprichting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën - 267 (1989-1990) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 380

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, de heer H. De Loor

Regeling van de werkzaamheden, blz. 388

Nr. 14 Dinsdag 12 december 1989 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 383

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 - 9 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 - 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichtingen) - 7-B (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 - 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichtingen)

- 8-B (1988-1989) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
- 265 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Welzijn en Gezondheid, blz. 383

Sprekers : de heer J. Van Hecke, verslaggever, de heren A. Denys, J. Devolder, Minister J. Lenssens, de heer J. van der Sande, Minister H. Weckx, mevrouw M. Vogels, de heren W. Peeters, F. Dewinter, W. Luyten, E. Van Rompuy, mevrouw M. Tyberg-hien-Vandenbussche, de heren L. Hancké, H. Lauwers, H. Van Wambeke, W. Verreycken

Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, blz. 420

Sprekers : de heer G. Beerden, verslaggever, de heren J. Van Eetvelt, F. Vreven, H. De Loor, J. Cuyvers, J. De Seranno, Minister L. Walt Niel, mevrouw F. Brepoels, de heren W. Verreycken, P. Breyne, M. Olivier, Minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 439

Nr. 15 Woensdag 13 december 1989
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 441

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
- 9 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
- 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichting)
- 7-B (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
- 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichting)
- 8-B (1988-1989) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
- 265 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud, blz. 441

Sprekers : de heren J. Van Looy en A. Van Nevel, verslaggevers, de heren E. Vandebosch, D. Vervaet, Jozef Bosmans, J. Timmermans, Minister

T. Kelchtermans, de heren E. Gryp, M. Capoen, P. Vandermeulen, G. Beerden, J. Dufaux, J. Cuyvers, J. Caudron, mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, de heren A. Denys, P. Van Grembergen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 469

Nr. 16 Woensdag 13 december 1989
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 471

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
- 9 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het be rotingsjaar 1990
- 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichting)
- 7-B (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
- 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichting)
- 8-B (1988-1989) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
- 265 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud (Voortzetting), blz. 471

Sprekers : Minister T. Kelchtermans, de heren E. Gryp, R. Van Hooland, J. De Seranno, J. Timmermans, J. Caudron

Economie, Energie en Tewerkstelling, blz. 478

Sprekers : de heer D. Van der Maelen, mevrouw M. De Meyer, verslaggevers, de heren J. De Roo, J. Laverge, C. Lisabeth, A. Denys, mevrouw N. Maes, de heren R. Van Hooland, F. Dewinter, H. Candries, Minister N. De Batselier, de heren L. Bril, F. Aerts, D. Van Mechelen, Minister R. De Wulf, mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 513

Nr. 17 Donderdag 14 december 1989
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 513

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
- 9 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
- 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichting)
- 7-B (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
- 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichting)
- 8-B (1988-1989) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
- 265 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Media, blz. 513

Sprekers : Mevrouw L. Nelis-Van Lie-dekerke, verslaggever, de heer E. Van Rompuy, Minister P. Dewael, de heren A. Denys, A. De Beul, E. Derycke, H. Van Dienderen, W. Verreycken, L. Hancké

Regeling van de werkzaamheden, blz. 536

Nr. 18 Donderdag 14 december 1989
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 537

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
- 9 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
- 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichting)
- 7-B (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
- 6-B (1988-1989) - Nr. 1 (Toelichting)
- 8-B (1988-1989) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van

de Vlaamse Gemeenschap
– 265 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur, blz. 537

Sprekers : de heer F. Bosmans, verslaggever, de heer M. Van Peel, Minister P. Dewael, de heren P. Berben, J. Devolder, W. Content, L. Peeters, J. Geysels, A. De Beul, W. Verreycken, O. Van den Broeck, R. Garcia, H. Lauwers, J. De Roo, A. Schellens, J. Loones, F. Cauwenberghs, M. Desutter, W. Seeuws, E. Van Rompuy

Onderwijs en Vorming, blz. 568

Sprekers : de heer F. Sarens, verslaggever, de heer G. Annemans, R. Deswaene, Minister D. Coens, de heren E. Baldewijns, C. Moors, mevrouw N. Maes, de heren W. Van Durme, L. Vanhorenbeek, W. Seeuws, mevrouw A. Leysen, de heren W. Taelman, J. Verheyden, R. Garcia

Regeling van de werkzaamheden, blz. 607

Nr. 19 **Vrijdag 15 december 1989**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 609

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 – 9 (1988-1989) – Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 6-B (1988-1989) – Nr. 1 (Toelichtingen) – 7-B (1988-1989) – Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 6-B (1988-1989) – Nr. 1 (Toelichtingen) – 8-B (1988-1989) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap – 265 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Openbare Werken en Vervoer, blz. 609

Sprekers : de heer M. Desutter, verslaggever, de heren J. Ansoms, H. De Croo, J. De Seranno, Minister J. Sauwens, de heren A. Schellens, H. Van Dienderen, R. Van Hooland, H. Candries, W. Verreycken, F. Vermeiren, G. Cardoen, M. Schoeters, P. Dumez, W. Content, T. Van Parys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 635

Nr. 20 **Vrijdag 15 december 1989**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 637

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 – 9 (1988-1989) – Nrs. 1 tot 3 + Errata

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 6-B (1988-1989) – Nr. 1 (Toelichtingen) – 7-B (1988-1989) – Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 6-B (1988-1989) – Nr. 1 (Toelichtingen) – 8-B (1988-1989) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap – 265 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Openbare Werken en Vervoer (Voortzetting), blz. 637

Sprekers : Minister J. Sauwens, de heren H. De Croo, J. De Seranno, F. Vermeiren, H. Van Dienderen, R. Van Hooland, W. Kuijpers

Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende maatregelen om een einde te maken aan de compensatiepolitiek – 268 (1989-1990) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 645

Sprekers : de heren A. Denys, P. Van Grembergen, L. Hancké

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 – 9 (1988-1989) – Nrs. 1 tot 3 + Errata

Artikelsgewijze bespreking, blz. 645

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 6-B (1988-1989) – Nr. 1 (Toelichtingen) – 7-B (1988-1989) – Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 648

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 6-B (1988-1989) – Nr. 1 (Toelichtingen) – 8-B (1988-1989) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Artikelsgewijze bespreking, blz. 649

Sprekers : de heer H. Suykerbuyk, Minister G. Geens, de heer W. Luyten

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap – 265 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 9

Artikelsgewijze bespreking, blz. 689

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 – 9 (1988-1989) – Nrs. 1 tot 3 + Errata

Hoofdelijke stemming, blz. 701

Sprekers : de heren W. Luyten, L. Hancké, A. Denys, J. Geysels, G. Annemans, G. Verhaegen, mevrouw N. Maes, de heer W. Seeuws

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 6-B (1988-1989) – Nr. 1 (Toelichtingen) – 7-B (1988-1989) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 705

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 6-B (1988-1989) – Nr. 1 (Toelichtingen) – 8-B (1988-1989) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Hoofdelijke stemming, blz. 706

Sprekers : de heren R. Van Rompaey, F. Vermeiren, G. Cardoen

Voorstel van motie van overeenstemming

Hoofdelijke stemming, blz. 707

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap – 265 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 9

Hoofdelijke stemming, blz. 709

Ontwerp van decreet tot oprichting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën – 267 (1989-1990) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 709

Sprekers : de heren R. Van Hooland, A. Denys

Mededeling van de Voorzitter

Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, blz. 711

Eindejaarswensen, blz. 711

Regeling van de werkzaamheden, blz. 711

Bijlagen

Begrotingstabellen, blz. 713

VOORZITTER : de heer M. Olivier, Eerste Ondervoorzitter

— De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

— De vergadering wordt geopend om 9.30 uur.

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

M. Bartholomeeussen, E. Bcyscn. Jos Bosmans, A. Duroi-Vanhelmont. C. Marchand. G. Sprockcels. A. Steverlynck ; gezondheidsredenen.

J. Caudron ; familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989

— 9 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3 + Errata

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990

— 6-B (1988-1989) — Nr. 1 (Toelichtingen)

— 7-B (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse**Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990**

— 6-B (1988-1989) — Nr. 1 (Toelichtingen)

— 8-B (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap

— 265 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN OPENBAAR AMBT

De Voorzitter : Wij behandelen eerst een materie waarvoor Minister Van den Bossche bevoegd is. met name Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

De heer De Loor, verslaggever, heeft het woord.

De heer H. De Loor, verslaggever (*op de tribune* : Mijnheer de Voorzitter, de begroting 1990 voor de Binnenlandse Aangelegenheden en het Openbaar Ambt werd in de Commissie grondig besproken. Dit spreekt nogal vanzelf als men weet dat de meeste leden van de Commissie een belangrijke functie waarnemen op gemeentelijk vlak.

In deze begroting werden 3,5 miljoen frank ingeschreven voor werkingskosten bestemd voor specifieke uit-

gaven, waaronder erelonen voor advocaten. Voor studiekosten werd 5 miljoen frank ingeschreven. In 1989 werden die vooral besteed aan studies over de Nieuwe Gemeentewet. In 1990 zullen die vooral worden aangewend voor studies over het Gemeentefonds.

Voor het Investeringsfonds werd 1 miljard frank ingeschreven voor trekingsrechten, hetzelfde bedrag als in 1989. Het is de bedoeling van de Executieve alle kredieten voor de subsidiëring van alle gemeentegebonden materies samen te voegen en deze kredieten toe te voegen aan het Investeringsfonds. Een Commissie ad hoc, die eerlang verslag zal uitbrengen aan de Executieve, stuit op heel wat praktische bezwaren en moeilijkheden. De Executieve zal zich dienen uit te spreken over de vraag of dient verder gewerkt te worden aan de globalisering van het Investeringsfonds. Meerdere Leden waren van mening dat het bedrag waarover het Investeringsfonds beschikt te klein is om iets ernstigs te ondernemen.

Voor leningsmachtigingen werd een bedrag van 1.809 miljoen uitgetrokken ten opzichte van 1.608 miljoen frank in 1989. Ondanks die gevoelige verhoging blijft dit bedrag evenwel volstrekt onvoldoende.

Voor de subsidiëring van de slachthuizen werd voor 1990 17,1 miljoen frank uitgetrokken tegenover 19 miljoen in 1989. Deze geringe vermindering is het gevolg van het feit dat de gemeentelijke slachthuizen reeds grotendeels zijn aangepast aan de EEG-richtlijnen.

De Loor

Voor de niet-monumentale erediensgebouwen wordt in 1990 48,4 miljoen frank uitgetrokken, tegenover 43,4 miljoen frank in 1989, een stijging met 5 miljoen frank dus. Ook hier overtreffen de subsidieaanvragen de beschikbare middelen.

Voor de ontmoetingscentra voor vrijzinnige verenigingen is voor 1990 9,1 miljoen frank in de begroting ingeschreven, tegenover 8,86 miljoen frank in 1989. In de voorbije jaren werd nagenoeg geen beroep meer gedaan op subsidiëring, omdat vrijzinnige verenigingen zelf over onvoldoende kapitaal beschikken om iets te ondernemen. Het is de bedoeling van de Minister eerstdaags aan de Executieve een wijzigingsbesluit voor te leggen om' dat subsidiepercentage te verhogen.

Het Gemeentefonds is sinds 1 januari 1989 volledig geregionaliseerd. De dotatie is bepaald op 34.107.1 miljoen frank, hetzelfde bedrag als in 1989. Hoewel het oorspronkelijk de bedoeling was de dotatie voor 1990 te laten toenemen tot het volgens de financieringswet voor 1990 overgeheveld bedrag, kon dit objectief tijdens de begrotingsonderhandelingen niet worden gehandhaafd, dit in het kader van de vooropgestelde beperking van het Vlaamse begrotingstekort.

In verband met de problematiek van het Gemeentefonds zal een ontwerp van decreet houdende een nieuw Vlaams Gemeentefonds bij de Vlaamse Raad worden neergelegd. Dit decreet zal de wijze bepalen waarop de dotatie van het Gemeentefonds jaarlijks vanaf 1992 zal worden vastgesteld.

Sommige Leden betreurden dat het Gemeentefonds voor 1990 geblokkeerd blijft op het niveau van 1989, terwijl de uitgaven van de gemeenten de hoogte ingaan.

De dotatie van het Provinciefonds is bepaald op 2.907 miljoen frank. Ook hier zal bij programmadecreet de dotatie van het Provinciefonds definitief worden vastgesteld.

Wat het Bijzonder Fonds Kansarmoede betreft, wordt net als dit jaar

een krediet van 1,757 miljard frank ingeschreven ter ondersteuning van zwakke bevolkingsgroepen. Dit bijzonder krediet wordt op basis van objectieve criteria verdeeld over alle Vlaamse gemeenten, met uitzondering van Gent en Antwerpen.

Meerdere Leden pleitten om dit bijzonder krediet gewoonweg bij het Gemeentefonds te voegen.

Vermelden we in dit verband toch dat, ten einde een oplossing te geven aan enkele praktische toepassingsproblemen, het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de regels inzake de verdeling en het gebruik van dit bijzonder krediet werd gewijzigd, in die zin dat de mogelijkheid werd geschapen het aandeel voor 1989 overdraagbaar te maken naar de gemeentebegroting voor 1990.

Gelet op de overdraagbaarheid van de bestedingsverantwoording naar 1990, vervalt ook de verplichting om in de begroting 1989 en het erbij horende verantwoordingsstuk aan de uitgavenzijde een bedrag aan kredieten in te schrijven ten belope van drie tweede van het gemeentelijk aandeel. Het aangepaste besluit van de Executieve van 11 oktober 1989 bepaalt dat het totaal bedrag van de uitgaven, opgenomen in de begroting en het verantwoordingsstuk, hoger mag liggen dan het toegekende aandeel.

Verder stipte de Minister aan dat hij, in samenwerking met de Administratie, vóór het einde van het jaar zal overgaan tot een grondige evaluatie van de reeds verkregen resultaten en dat dit zal gebeuren door een consultatie van alle betrokken gemeenten. Tijdens de verdere bespreking werd door sommige Leden het probleem van de tewerkstelling in de gemeenten behandeld, onder meer wat de GESCO's betreft waarvan de lonen en wedden stijgen, terwijl de overheidstussenkomst onveranderd blijft.

Ook in verband met de verplichte aanwerving van 3 ten honderd stagiairs werd gepleit voor een verlaging van dit percentage. In dit verband deelde de Minister mede dat er momenteel een ontwerp van besluit van

de Executieve in voorbereiding is, waarbij een vermindering van het percentage zou worden voorzien naar 2 ten honderd voor 1990.

Met betrekking tot de gemeentelijke gelden die hierdoor zouden vrijkomen, behoort het tot de gemeentelijke autonomie daarover vrij te beschikken.

Verder werd de vraag gesteld of de gemeentebesturen een rol kunnen spelen bij de problematiek in de sociale huisvestingssector, bij voorbeeld via de borgstelling van de gemeenten voor het aangaan van leningen door de erkende vennootschappen. De Minister antwoordde hierop bevestigend, mits een hypothecaire inschrijving op de onroerende goederen wordt genomen.

Ik kom nu tot de bespreking van het Openbaar Ambt.

Personeelsformaties. In het kader van de tweede fase van de Staatshervorming werden een belangrijk aantal bevoegdheden naar de Gemeenschappen en Gewesten toegeschoven. Om deze bevoegdheden ook effectief te kunnen uitoefenen, werden in de financieringswet middelen voorzien om personeel van de overeenstemmende ministeries of instellingen over te dragen. De overdracht van de personeelsleden van de ministeries en wetenschappelijke inrichtingen gebeurt in vier fasen. Drie reeksen van overdrachten vonden plaats op 1 augustus 1989, op 1 november 1989 en op 1 december 1989. De vierde zal op 1 januari 1990 plaatsvinden. De personeelsleden die worden overgedragen, behouden de in hun nationaal departement verworven rechten inzake beloning en allerhande toelagen.

Personeelsbeleid. In uitvoering van het Regeerprogramma zal binnenkort aan de Executieve in het kader van het algemeen personeelsbeleid een voorstel worden voorgelegd om het loopbaanverloop, waaronder de bevorderingen, te objectiveren.

Sociale Dienst. Jaarlijks krijgt de VZW Sociale Dienst een toelage. Voor 1990 is een bedrag van 7 miljoen frank ingeschreven. In 1989 be-

De Loor

vroeg deze toelage 12,5 miljoen frank. De vermindering voor 1990 is een gevolg van het feit dat eind 1988 de VZW nog over een saldo van 5 miljoen frank beschikte.

In 1990 zullen de nodige initiatieven worden genomen om het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 september 1984 aan te passen aan de restructurering van de Vlaamse Administratie, waarbij één Sociale Dienst voor het geheel van de Diensten van de Vlaamse Executieve zal worden voorzien.

Ambtenarenvorming. Naast de centrale vormingsdienst zal per minister één ambtenaar — de Vormingsdirecteur — worden voorzien. Deze ambtenaar wordt tijdelijk verantwoordelijk voor de vorming in zijn departement. Aangezien van hem een grote dynamiek moet uitgaan wordt geopteerd voor een maximale duur van die functie van twee maanden per jaar.

Voor 1990 wordt 30,2 miljoen frank geschreven in de begroting. In verhouding met vorig jaar — 11 miljoen frank — is dit een aanzienlijke verhoging. Dit bedrag geeft reeds een eerste duiding voor het stijgend belang aan opleiding wordt gehecht. Daarnaast besteedt de Vlaamse Gemeenschap ongeveer 1 procent van haar loonkost aan vorming. In verhouding met het bedrijfsleven is dit minimaal. Voor de volgende jaren zal dus noodzakelijk zijn dit bedrag aanzienlijk te verhogen, wil men een modern management in de Administratie doorvoeren.

Telefonica en informatica. De verschillende opties voor de uitvoering van het RITA-project (Reorganisatie Informatica) worden door middel van Informatie-Technologie van de Vlaamse Administratie worden, binnen de mogelijkheden van de kredieten, in 1990 verder doorgevoerd.

In 1990 zal een actualisering van het totale RITA-project worden opgevoerd. Na gelang de nieuwe structuur van de Vlaamse Administratie zal het RITA-3-project (Integratie van de Diensten van de Vlaamse Gemeenschap) vormt hieraan de aanzet.

Bij de indicatieve stemming werden de kredieten bestemd voor de activiteitenprogramma's goedgekeurd met 8 stemmen tegen 1.

Met 8 stemmen bij 1 onthouding werden de administratieve begrotingen in overeenstemming verklaard met de algemene doelstellingen van de programma's. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Vankeirsbilck heeft het woord.

— *De heer L. Vanvelthoven, Voorzitter, treedt op als Voorzitter.*

De heer E. Vankeirsbilck (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, bij de bespreking van het hoofdstuk Binnenlandse Aangelegenheden zal ik een aantal beschouwingen en vragen formuleren met betrekking tot de volgende beleidsaspecten : de toekomstige evolutie van de gemeentefinanciën, het Gemeentefonds, het Investeringsfonds en het Bijzonder Fonds Kansarmoede.

Vooraf wil ik de heer De Loor gelukwensen met zijn volledig en uitstekend verslag dat de besprekingen in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden juist weergeeft.

Ten eerste, de toestand van de gemeentefinanciën die eind 1982 met een globaal tekort van 46,5 miljard frank voor alle gemeenten van het land, waarvan 8,7 miljard frank voor de gemeenten van het Vlaamse Gewest, zeer dramatisch was, werd over een periode van zes jaar gesaneerd. Op 31 december 1988 werd voor 306 Vlaamse gemeenten, uitgezonderd twee gemeenten, een globaal begrotingsoverschot verwacht van 5,412 miljard frank terwijl hun globaal reëel overschot in de rekening 1986 21,550 miljard frank bedroeg.

De saneringsoperatie is geslaagd dank zij de verantwoordelijkheidszin van de lokale besturen die heel wat maatregelen hebben genomen. Zo hebben tijdens de voorbije zes jaar zeer veel gemeenten hun gemeentelijke fiscaliteit verhoogd via enerzijds een verhoging van het aantal openstellingen in de onroerende voorheffing en anderzijds via een verhoging van

het percentage van de aanvullende personenbelasting. Verder werd de aanwerving van personeel afgeremd en de kaders in sommige gemeenten zelfs afgeslankt. In de facultatieve uitgaven werden heel wat toelagen geschrapt of verminderd. Vooral in de bouwsector hebben de lokale besturen hun investeringen gedurende een bepaalde periode stopgezet of teruggeschroefd.

Naast de maatregelen van de lokale besturen zelf waren er van de nationale Regering een extra steun van 1,7 miljard frank als indexatie van het Gemeentefonds in 1983 en de door de Vlaamse Executieve voor deficittaire gemeenten voorbehouden saneringsleningen.

Begin 1990 dreigt de geslaagde saneringsoperatie opnieuw op de helling te staan door een aantal externe factoren, vooral door overheidsmaatregelen : het blokkeren van de dotatie van het Gemeentefonds voor 1990 ; de mindere opbrengst in de aanvullende personenbelasting ingevolge de fiscale hervorming ; de niet geïndexeerde overheidstussenkomst van 230.000 en 400.000 frank voor de tewerkstelling der gesubsidieerde contractuelen ; de stijgende inflatie — het inflatiepercentage bedroeg twee jaar geleden 1,5 procent tegenover de huidige 3,6 procent — de stijgende rentevoeten van de op te nemen leningen bij het Gemeentekrediet ; de omzendbrieven van de Minister van Binnenlandse Zaken, die ondanks hun vrijblijvend karakter de gemeentebesturen „moreel” verplichten tot het verhogen van de wedden van personeel, het verlenen van een weddetoelage of een inhaalbonificatie.

Uit het meerjarig financieel beleidsplan dat de gemeentebesturen dienen te voegen bij hun begroting 1990, zal deze toekomstige ongunstige evolutie reeds duidelijk blijken en heel wat lokale besturen zullen reeds in 1990 verplicht worden hun belastingen te verhogen.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het lijkt niet langer verantwoord dat de gemeentebesturen alleen opnieuw hun verantwoordelijkheid zouden nemen terwijl de Vlaamse Executieve onverschillig

Vankeirsbilck

zou toekijken. Vandaar een aantal concrete vragen.

Ten eerste, houdt de Vlaamse Executieve er rekening mee dat zij zal genoodzaakt worden haar lokale besturen financieel bij te springen en welke maatregelen kunnen er hier worden genomen ?

Ten tweede, kan u als Voogdijminister voor de lokale besturen bij uw nationale collega aandringen opdat er een einde zou komen aan allerlei onverwachte omzendbrieven waarbij de gemeenten, ondanks het vrijblijvend karakter van deze brieven, moreel worden verplicht onvoorbereid allerlei bijkomende voordelen toe te staan aan hun personeel, tenzij de centrale overheid de ermee gepaard gaande financiële, middelen verschaft ?

Ten derde, wie vertegenwoordigt de Vlaamse gemeenten op het overleg en de bespreking met de vakbonden van het overheidspersoneel tewerkgesteld bij de lokale besturen ? Kunnen de gemeentebesturen als werkgevers hierbij rechtstreeks worden betrokken, bij voorbeeld via het Vlaams Regionaal Comité van de Vereniging voor Belgische Steden en Gemeenten ?

Ten vierde, kan u bij uw collega van Tewerkstelling aandringen opdat de overheidsbijdrage van 230.000 en 400.000 frank voor de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen wordt geïndexeerd, vermits de lonen en de wedden van de GESCO's jaarlijks verhogen en dus eenzelfde tariefschaal krijgen als het statutair personeel ?

Dit zijn een viertal vragen met betrekking tot de evolutie van de gemeentefinanciën.

Tweede luik : het Gemeentefonds. Momenteel stellen zich hier een tweetal belangrijke problemen, die door de Minister worden onderkend en die duidelijk in het verslag staan vermeld :

ten eerste, het bij decreet bepalen van het bedrag van de jaarlijkse dotatie aan het Gemeentefonds ;

ten tweede, het bij decreet bepalen enerzijds van de interne structuur en, anderzijds, van de verdelingscriteria van deze dotatie over de 308 Vlaamse gemeenten. In dit verband vernam ik graag uw standpunt omtrent volgende beschouwingen.

Lijkt het aangewezen als uitgangspunt voor het bepalen van de jaarlijkse dotatie gebruik te maken van het berekeningsmechanisme, zoals dit in het verslag is gemeld dat werd uitgebracht namens de Commissie voor de Herziening van de Grondwet over de bespreking van de bijzondere wet betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten. Op pagina 132 van het Kamerverslag wordt een berekening gemaakt tot het jaar 2005, in het kader van artikel 19 van deze bijzondere wet. In elk geval moet het jaarlijks terugkerend amputatie- en . blokkeringspeltje nu maar eens een einde nemen voor de gemeentebesturen. De gemeentebesturen hebben er voor een toekomstgericht financieel beleid alle belang bij dat het conjunctureel karakter van de dotatie eindelijk wordt vervangen door een bij decreet vastgelegde berekeningsformule.

Overweegt u, mijnheer de Minister, bij het zoeken naar nieuwe verdelingscriteria ook een nicuwc structuur en een nieuwe procentuele verdeling over de categorieën van gemeenten, opdat de 296 gemeenten met minder dan 50.000 inwoners die bijna 75 procent van de bevolking van het Vlaamse Gewest vertegenwoordigen, meer toebedeeld krijgen dan de huidige 41,10 procent. Uit het uitstekend verslag van de heer De Loor blijkt immers dat de gemeenten met minder dan 50.000 inwoners slechts 3.889 frank per inwoner krijgen uit het Gemeentefonds, ten opzichte van 7.219 frank per inwoner voor elk van de tien steden met 50.000 tot 150.000 inwoners en 3 L.556 frank per inwoner voor Antwerpen en Gent.

Uit de gegevens in het verslag verstrekt omtrent het Hulpfonds blijkt dat de voorafname van 3,28 procent op het aandeel dat de gemeenten met minder dan 150.000 inwoners krijgen, werd toegekend aan de gemeenten die in 1983 een saneringslening

kregen. Is deze vaststelling juist of werd ook een deel van die voorafname toegewezen aan andere gemeenten ? Zo ja, aan welke gemeenten en volgens welke criteria ?

Een derde deel van mijn uiteenzetting handelt over het Investeringsfonds.

De Vlaamse Executieve moet dringend een initiatief nemen om het Investeringsfonds werkelijk operationeel te maken. Indien de Executieve jaarlijks aan het Investeringsfonds een krediet verleent van 3,5 miljard frank zal het zijn oorspronkelijke rol, namelijk aan de gemeentebesturen via een beperkte toekenningsprocedure binnen de kortst mogelijke tijd op basis van objectieve criteria geld ter beschikking stellen voor infrastructuurwerken, kunnen vervullen. Dat de lokale besturen jaren moeten wachten op de subsidies alvorens hun investeringsdossiers te kunnen uitvoeren, is niet alleen een ongezonde maar ook een onhoudbare situatie. Op 1 september 1989 werd vastgesteld dat aan de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt in totaal 4,638 miljard frank subsidies werden aangevraagd. Op de begroting 1990 is, buiten het bedrag van 1 miljard frank voor het Investeringsfonds, echter slechts 1.809 miljard frank uitgetrokken.

Kan de Executieve geen hoger krediet toekennen opdat dit Fonds, dat toch van groot belang is voor de lokale besturen efficiënt zou kunnen werken ?

Het is de bedoeling van de Executieve om alle kredieten bestemd voor de subsidiëring van alle gemeentebonden materies samen te brengen, lictzij in een uitgebreid Investeringsfonds, hetzij in een nieuw investeringsfonds. Dit zou ongetwijfeld zeer interessant zijn voor de gemeentebesturen. Ik ben echter van oordeel dat niet alle gemeentebonden materies in één ongedifferentieerd Fonds kunnen worden samengebracht. Bepaalde materies belangen permanent alle gemeenten aan, terwijl andere materies niet alle gemeenten, ofwel op verscheidene tijdstippen slechts een aantal gemeenten, aanbelangen.

Vankeirsbilck

Het lijkt mij dan ook aangewezen één Investeringsfonds te behouden met twee afzonderlijke pijlers, namelijk een sector gewestelijke materies, waarvoor de subsidiëring voortspruit uit de plaatsgebonden materies zoals bepaald in artikel 107quater van de Grondwet. Het betreft hier algemene materies zoals riolering, aanleg van wegen, parkeerterreinen, enzovoort. Zij belangen alle gemeenten aan. Een tweede pijler is de sector gemeenschapsmateries, waarvoor de subsidiëring voortspruit uit de culturele en persoonsgebonden materies zoals bepaald in artikel 59bis van de Grondwet. Men zou hier ook kunnen spreken van bijzondere materies.

Voor elk van deze sectoren moeten de trekkingsrechten via een afzonderlijk krediet en via afzonderlijke verdelingscriteria worden toegekend aan de lokale besturen die ervan gebruik wensen te maken.

Tenslotte wens ik nog enkele beschouwingen te maken bij het bijzonder krediet inzake kansarmoede.

De gemeentebesturen hebben omzeggens geen kritiek geuit op de normen en criteria volgens dewelke het krediet van 1.757 miljard frank over de 306 Vlaamse gemeenten werd verdeeld. Heel wat problemen rijzen echter met betrekking tot de aanwending van dit krediet. In dit verband wens ik twee concrete vragen te stellen.

De gemeentebesturen wier sociale uitgaven hoger liggen dan het procentueel gemiddelde van de gewone uitgaven voor 1987 van de categorie der gemeente waartoe zij behoren, mogen 50 procent van hun aandeel in het bijzonder krediet kansarmoede aanwenden voor de jaarlijkse gewone werkingstoelage van het OCMW. Het gemeentebestuur kan in dit geval geen verantwoordingslijst van aanwending opstellen. De gewone werkingstoelage is immers niets anders dan het verplicht te financieren verschil tussen de geraamde uitgaven en de geraamde ontvangsten.

Mijnheer de Minister, mag ik u vragen aan de heren Gouverneurs de no-

dige richtlijnen te willen verstrekken opdat de provinciale besturen niet langer dergelijke verantwoordingslijst zouden vragen bij het aanwenden van de vijftig procent ter financiering van de gewone werkingstoelagen van het OCMW ?

Bij de bespreking van uw begroting kondigde u ook een wijziging van de bestemmingslijst aan. Het zou in uw bedoeling liggen de zeer concrete projectenlijst te vervangen door een bestemming voor doelgroepen. Wanneer mogen de gemeentebesturen deze aangekondigde wijziging verwachten ?

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, tot zo ver een aantal beschouwingen bij het hoofdstuk Binnenlandse Zaken van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap 1990. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Pede heeft het woord.

De heer J. Pede (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's het was mijn bedoeling in mijn uitspraak, zoals vele anderen, vooral te spreken over de problemen in verband met de lokale besturen. Ik heb met veel aandacht getuist naar de heer Vankeirsbilck die hier voor mij het woord heeft gevoerd. Ik moet dan ook zeggen dat ik een beetje op dezelfde golflengte zit en ongeveer hetzelfde zou moeten zeggen. Ik zat dus pogen mijn betoog kort te houden en naar zijn uiteenzetting verwijzen wanneer ik precies hetzelfde zou zeggen.

Wat de gemeentelijke financiën betreft meen ik te moeten wijzen op de verslechtering van de financiële situatie voor de gemeentebesturen. In de toekomst zal deze situatie nog verergeren als er vanuit de Vlaamse Gemeenschap geen concrete maatregelen worden genomen. Het is inderdaad juist, daarin volg ik de heer Vankeirsbilck, dat tussen 1932 en 1988 - 1982 ook een slecht jaar zijnde voor de gemeentelijke financiën - er bijzondere inspanningen zijn geweest vanwege de gemeenten door een aanzienlijke sanering op het gemeentelijk vlak, door beperkingen

van personeel en door een aanzienlijke verhoging van de fiscaliteit van de gemeenten. Bovendien hadden wij toen het fameuze koninklijk besluit nummer 208, waarbij aan de gemeenten een bijzonder krediet werd toegekend over een periode van vijf à zes jaar, wat na die periode natuurlijk is weggefallen. Zo gaan wij nu opnieuw stilaan naar een aanzienlijke verslechtering van deze situatie op gemeentelijk vlak, ondanks de inspanningen die tot hiertoe zijn gedaan. Het is niet mogelijk deze inspanningen een tweede maal te herhalen, noch op het gemeentelijk vlak, noch op het gebied van de fiscaliteit, noch op het gebied van de saneringen die tot hiertoe werden doorgevoerd.

Dit komt door het feit dat wij uitgaven kennen die in feite niet worden gecompenseerd door inkomsten. De heer Vankeirsbilck heeft er ook at op gealludeerd. Natuurlijk hebben wij de steeds weerkerende problemen onder meer met het personeel, de indexaanpassingen, de jaarlijkse aanpassingen en bepaalde verhogingen door collectieve overeenkomsten. Dan is er echter ineens 13.000 frank bijgekomen vanwege de national Minister van Binnenlandse Zaken. In een omzendbrief aan de gemeenten zegt hij dat wij niet verplicht zijn dit te doen. Ten opzichte van het personeel zullen wij moeilijk anders kunnen dan die 12.000 frank geven. Wanneer in de burgemeenten die 13.000 frank wet wordt gegeven, dan wordt het bijzonder moeilijk om ze zelf niet te geven.

Minister L. Van den Bossche : Alle gemeenten stelden toch prijs op hun autonomie. Autonomie betekent echter ook neen en niet enkel ja zeggen. Het is dus misschien niet leuk om af en toe aan uw personeel iets te moeten weigeren. Men mag ook de zaken niet omdraaien. De burgemeesters moeten zich nu ook niet zo onschuldig opstellen en zeggen dat ze door die omzendbrief niet anders kunnen ; zij zouden beter zeggen dat ze niet anders durven, maar dan mogen ze ook niet meer over de gemeentelijke autonomie spreken. Autonomie betekent inschatten wat de mogelijkheden zijn. Een burgemeester van een grote stad heeft dat mo-

Van den Bossche

menteei gedaan. Hij heeft aan de meerderheid en aan de oppositie gezegd dat hij niet over die 12.000 frank begon te discussiëren, vooraleer de begroting was opgesteld en hij wist dat hij uit de moeilijkheden kon geraken. Dat is een vorm van moed die ik respecteer. Men mag de zaken echter niet omdraaien. Ik kan u een aantal gemeenten opsommen die deze 12.000 frank geweigerd hebben.

De heer J. Pede : Bent u werkelijk zo goed geplaatst, mijnheer de Minister, om ons een les te geven in gemeentelijke autonomie ? Ik kan voorbeelden aanhalen waarbij u absoluut geen rekening houdt met de gemeentelijke autonomie. Onder meer inzake de inhaalpremie van 12.000 frank werden de gemeenten niet geraadpleegd.

Minister L. Van den Bossche : Dat hoeft ook niet, mijnheer Pede. Dit werd wettelijk bepaald en u kent de wet evengoed als ik.

De heer J. Pede : Ik ken de wet inderdaad zeer goed. Ik kan u alleen verzekeren dat wij op dat vlak onze verantwoordelijkheid nemen. Wanneer echter deze omzendingen overal circuleren en iedereen ziet dat men een inhaalpremie van 12.000 frank zou kunnen betalen dan kan men ten opzichte van het eigen gemeentepersoneel geen uitzondering maken als de andere gemeenten het wet doen.

Er werden trouwens niet alleen omzendingen verstuurd, maar de mededeling gebeurde ook via radio en televisie. opdat iedereen ervan op de hoogte zou zijn. Ik wil ook uw aandacht vragen, mijnheer de Minister, voor de laattijdige betalingen van de gesubsidieerde contractuelen. Hoeveel maanden zijn wij achteruit met de betaling van de 330.000 en 400.000 frank ? Volgens mij dateren de laatste betalingen van juli.

Eenzelfde verschijnsel doet zich voor op het vlak van de personeelsbelasting. Ik heb daar begrip voor omdat er zich problemen hebben voorgedaan bij de fiscale hervorming.

Door het laattijdig doorbetalen van

de belastingen zijn de gemeenten echter verplicht kredieten aan te gaan bij het Gemeentekrediet. Het Gemeentekrediet is echter geen liefdadigheidsinstelling ; op de aangegeven kredieten moeten er zware intresten worden betaald. Dit zorgt voor bijkomende problemen op gemeentelijk vlak.

In 1976 zei de toenmalige Minister van Sociale Zaken dat er een Fonds voor Maatschappelijk Welzijn zou worden gecreëerd. In feite wordt jaarlijks ongeveer 5 procent van het Gemeentefonds overgeheveld naar het Fonds voor Maatschappelijk Welzijn. Dit is in feite een nuloperatie, want indien geen voorafname van 5 procent van het Gemeentefonds aan het Fonds voor Maatschappelijk Welzijn zou gebeuren, zijn zij toch verplicht om rechtstreeks 5 procent aan het OCMW te storten.

Dit belet echter niet dat bepaalde Ministers de OCMW's beschouwen als een vergaarbak voor het uitbetalen van allerlei zaken, waarmee de gemeenten normatitcr niet worden geconfronteerd.

Als men beslissingen moet nemen, op nationaal vlak, over de rechtsprocedures op het gebied van het onderhoudsgeld dan zegt men doodeenvoudig : „Ga naar het OCMW, daar zat men u 2.000 frank voorschot betalen.”

De OCMW's zijn echter niet gewapend, zoals een advocatenkantoor is gewapend, om ten opzichte van de niet-betalende echtgenoot op te treden. Dit brengt zeer zware administratieve uitgaven met zich.

De toenemende inflatie, die evolueerde van 1,5 naar 4 procent, speelt — zoals de heer Van Keirsbiick heeft gezegd — een rot bij de gemeentefinanciën. Ook de rentevoeten stijgen geleidelijk aan.

Het Gemeentefonds is een der belangrijkste bronnen van inkomsten voor de gemeenten. Op het vlak van het Gemeentefonds hebben wij de laatste 25 jaar heet wat knoeiwerk meegemaakt. In 1964 was er het Fonds Gitson. Dit was een Fonds uit de golden sixties, waarbij 16,139 pro-

cent van bepaalde rechtstreeks geïnde belastingen aan de gemeenten werden toegekend. In 1976 werd dit bedrag echter teruggebracht op 7,65 procent op alle lopende ontvangsten. In 1979 werd dit bedrag vervangen door een wettelijk bepaald forfaitair bedrag. In 1985 werd dit bedrag gekoppeld aan alle staatsuitgaven, min de openbare schuld. Dit was zeer nadelig voor de gemeenten.

In 1985 heb ik gezegd dat dit zeer nadelig was voor de gemeentelijke financiën omdat, door de sanering van de vorige jaren, ook de uitgaven van de Staat zijn verminderd en daaraan gekoppeld ook de dotatie van het Gemeentefonds.

Nu wij als Vlaamse Regering het zelf doen — en volgens sommigen het beter doen — wil ik even verwijzen naar de verklaring die de Minister in dit verband heeft afgelegd. De Minister heeft gezegd dat het Gewest de KB's 263 en 48 niet kan toepassen. In theorie heeft u gelijk, mijnheer de Minister. Doch men kan op het gewestelijk niveau dit nu niet voor dat ene jaar, vooraleer er een decreet op het Gemeentefonds bestaat — en u had het al beloofd voor het einde van dit jaar — bij analogie, toepassen zoals dat gebeurde op het nationale vlak.

Mijnheer de Minister, opdat de gemeenten een sluitende begroting zouden kunnen opmaken is het nuttig dat een zo benaderend mogelijk cijfer van het Gemeentefonds in de begroting kan worden ingeschreven.

Als wij toch gelden krijgen, weten wij dat liever vooraf derwijze dat wij het zo dicht mogelijk benaderd definitieve cijfer kunnen inschrijven.

Thans zegt men dat de dotatie van 1990 dezelfde is als die van 1989, dit wil zeggen het eerste voorschot vermenigvuldigd met 4 plus 2 procent. Bij die vergelijking wordt dus geen rekening gehouden met het vijfde voorschot dat wij intussen hebben ontvangen. Bij het doornemen van de tabel in bijlage en van het verslag constateren wij dat de Vlaamse dotatie, na afname van het OCMW, geen enkele stijging inhoudt. Integendeel, vergeleken met de vorige jaren is hier

Pede

eerder sprake van een daling. Ik vraag dus aan de Vlaamse Regering een meer benaderend cijfer in te vullen op basis van de autonomie van de deelgebieden. Uitgaande van die overweging heeft onze fractie een amendement bij het programmadecreet ingediend en zich gesteund op de werkwijze van de KB's 263 en 481. Wij hebben inderdaad geconstateerd dat de stijging van de uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap, min de schuld — zoals men vorige jaren deed bij de berekening van het Gemeentefonds — in 1990, ten opzichte van 1989, is verhoogd met 4 procent en vijf honderdsten. Wij stellen dus voor de Vlaamse dotatie die nu zonder OCMW-voorafname 34 miljard 101 miljoen bedraagt, met 4,05 procent te verhogen en te brengen op 35 miljard 482 miljoen. Aangezien wij consequent zijn, dienen wij eenzelfde amendement in voor het Provinciaal Fonds dat dan zou stijgen van 2 miljard 907 miljoen naar 3 miljard 02.

Ik ga akkoord met de Minister waar hij zegt dat een decreet aangaande het Gemeentefonds noodzakelijk is. Hij voegt er bij dat dit het voordeel van rechtszekerheid biedt. Welnu, sta mij toe daaraan zeer ernstig te twijfelen, vooral als ik zie wat in het verleden is gebeurd met alle systemen van vaststellen van dotatie van het Gemeentefonds en met de achteraf aangebrachte wijzigingen. Laten wij hopen dat zulks bij ons in de toekomst niet het geval zal zijn. In ieder geval zeg ik u, mijnheer de Minister, dat uw huidige fase voor 1990 helemaal geen voldoening geeft.

Een tweede punt betreft het Speciaal Fonds voor de Kansarmoede, dus het Fonds voortvloeiend uit de herschikking van de schulden van de grote steden. Sinds verleden jaar weet u wat ik over dat Fonds denk. Nu lees ik dat de Algemene Vergadering van de Vereniging van de Belgische Steden en Gemeenten op 11 oktober 1989 eenparig een motie heeft goedgekeurd, waarin is gesteld dat men er op rekent dat vanaf 1991 het Bijzonder Fonds ter Bestrijding van de Kansarmoede van 2 miljard 257 miljoen eveneens aan het Gemeente-

fonds zou worden toegevoegd. Ik constateer dus dat ook anderen mijn mening, die ik reeds te kennen had gegeven, delen. Trouwens, de bonus van 28,2 miljoen die wij krijgen — maar dat is een regeling die vroeger werd getroffen — komt in feite niet overeen met datgene wat Luik en Charleroi krijgen, omdat hij ons nog een gedeelte aan de Liefkenshoek-tunnel, aan scheepskredieten, aan schoolgebouwen, aan SCK-Mol, enzovoort, wordt besteed. Daarvoor hadden wij normaal veel meer geld moeten krijgen, maar dat is natuurlijk een verloren zaak.

Afgezien van de vraag of er voldoende gelden voor herschikking van de schulden naar de Vlaamse gemeenten en naar de twee grote steden gaan, houdt uw systeem een discriminatie in omdat u voor Gent en Antwerpen met uw 17 miljard de mogelijkheid opent om de schuldenlast te verminderen. Dat wil zeggen dat er meer gelden vrijkomen voor de gewone begroting en dat u wat de andere gemeenten betreft uiteindelijk geen rekening houdt met de gemeentelijke autonomie door bepaalde zaken aan die gemeenten op te leggen.

U weet zeer goed, mijnheer de Minister, dat wanneer in 1831 ons systeem werd opgebouwd, men heeft bepaald dat er een gemeentelijke autonomie, een provinciale autonomie en een zeer sterke centrale staat zou zijn. De enige binding tussen de centrale staat — nu het Vlaamse Gewest — en de gemeentelijke autonomie, was het toezicht op de wettelijkheid en op de opportuniteit of het algemeen belang al dan niet werd geschaad.

Minister L. Van den Bossche : Vertel ook hoe de verschillende niveaus geld genereerden. Vertel dan ook hoe de verdeling was. Ik heb niets tegen geschiedenis, maar ik heb wel iets tegen geschiedenis die voor 30 procent wordt gebruikt, namelijk het gedeelte dat u dienstbaar is, en voor 70 procent niet. Ik wil daarover de discussie aangaan, mijnheer Pede.

De heer J. Pede : Ik wil ook de discussie aangaan, mijnheer de Minister, over het feit dat wij de gemeentelijke autonomie moeten eerbiedigen

maar dat u niet nalaat, wat het Fonds van de Kansarmoede betreft, de gemeentelijke autonomie met voeten te treden.

Minister L. Van den Bossche : Ik zeg dat u logisch moet zijn.

De heer J. Pede : Ik ben logisch, mijnheer de Minister, Ik tracht uw logica te volgen wanneer u zegt dat wij zelf over de 12.000 frank moeten beslissen.

Minister L. Van den Bossche : Neen, die 12.000 frank moeten nationaal worden tegengehouden, zo bent u er van af. Dan bent u daar niet verantwoordelijk voor, want men heeft u dat nationaal opgelegd. Wanneer men echter nationaal zegt dat u het kan doen en u moet het weigeren, dan is dat voor u oh zo vervelend, want dan moet u een slechtere rol spelen.

De heer J. Pede : Het is vervelend omdat men door de gemeentelijke autonomie verplicht is een verschillend antwoord te geven ten opzichte van de verschillende ambtenaren.

Minister L. Van den Bossche : Een verschillend antwoord geven is een deel van de autonomie.

De heer J. Pede : Zeg ons dan niet wat wij moeten doen. Wanneer u het bedrag voegt bij het Gemeentefonds dan zult u de gemeentelijke autonomie volledig eerbiedigen en zullen de gemeenten het inschrijven, ofwel in hun gewone begroting waar zij het kunnen overschrijven naar het OCMW, ofwel kunnen zij beslissen een overdracht te doen naar de buitengewone begroting en kunnen zij met dat geld investeringen doen. Zo zullen de gemeenten niet verplicht worden binnen een bepaald kader uitgaven te doen. Ik ben tegen dat principe. Dat is alles. Ik vraag u daaraan in de toekomst een wijziging te brengen zoals de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten het vraagt.

Wij zullen een amendement indienen om de bedragen gedurende het overgangsjaar 1990 over te hevelen naar het Sociaal Fonds voor het OCMW. U heeft immers gezegd dat voor de eerste twee jaar het mechanisme

De heer L. Vanhorenbeek (VU), spreker tijdens de behandeling van de begrotingsmaterie Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

werd vastgelegd en dat u voor het derde jaar zult zien hoe het verder moet.

Minister L. Van den Bossche : Ik heb duidelijk gezegd dat er een politieke beslissing is genomen voor hoogstens twee jaar en dat jaar na jaar een evaluatie zal worden gemaakt. Vermits het geen decretaal mechanisme is gaat het om een budgettair mechanisme.

De heer J. Pede : U heeft gezegd dat het voor twee jaar vastligt.

Minister L. Van den Bossche : Het ligt voor één begrotingsjaar vast. Wanneer er een politiek akkoord is kan het ook voor het tweede jaar worden vastgelegd. Jaar na jaar zal het begrotingsgewijs moeten worden bekeken.

De heer J. Pede : Ik zeg net hetzelfde. Mijnheer de Minister, namelijk dat u voor 1991 een andere beslissing kunt nemen.

Minister L. Van den Bossche : Dat kon ook voor 1990.

De heer J. Pede : Voor 1990 stellen wij een amendement voor om die bedragen over te schrijven naar het Speciaal Fonds voor het OCMW. Als dat amendement wordt aangenomen, zal worden tegemoetgekomen aan de gemeentelijke autonomie.

Het derde punt waarvoor ik uw aandacht vraag is het Investeringsfonds. Ik weet dat het de bedoeling is van de Vlaamse Executieve om alle kredieten inzake de gemeentegebonden materies te groeperen in een uitgebreid Investeringsfonds. Ik weet bij voorbaat dat het niet gemakkelijk zal zijn uw collega's daarvan te overtuigen, maar dat is een interne aangelegenheid van de Vlaamse Executieve.

Mijnheer de Minister, ik waarschuw u, als u dat doet zult u een belangrijk bedrag buiten het Investeringsfonds moeten houden. Wanneer u al de bedragen in het Investeringsfonds stopt, is geen enkele gemeente nog in staat zeer grote werken uit te voeren. Ik denk bij voorbeeld aan de rioleringswerken, waar enorme bedragen voor nodig zijn en waar in veel van onze lokale entiteiten grote behoefte aan is. Wie denkt aan rioleringswerken denkt ook aan nieuwe bestratingswerken die daar vaak mee samengaan en waarvoor tientallen miljoenen nodig zijn. Het Investeringsfonds zal daar niet kunnen voor zorgen.

Ten tweede, waarschuw ik u ook voor de zeer dringende werken. Het gebeurt vaak dat, wegens bepaalde omstandigheden, dringend werken moeten worden uitgevoerd, wat met de procedure van het Investeringsfonds niet mogelijk zal zijn.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer Pede, hoe zult u voor een dringend werk tijdig aan subsidies geraken? Men moet al over een zeer goede rechtstreekse lijn beschikken om op het gepaste ogenblik onmiddellijk subsidies te bekomen. Voor het Investeringsfonds geldt er een eenvoudige procedure, waarbij alleen bij de Gouverneur moet worden aangeklopt en onmiddellijk trekkingsrecht wordt verleend. Het mechanisme van het Investeringsfonds is voor dringend werk zeker meer aangewezen

dan het mechanisme van de subsidiëring.

De heer J. Pede : Ik zeg u dat er grote en dringende werken zijn die buiten het Investeringsfonds moeten gebeuren.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer Pede, u hebt daarnet gesproken over twee punten. Ten eerste, de belangrijke werken en ten tweede de zeer dringende werken. Voor de eerste, daar zal ik straks voorts op ingaan, hebt u gelijk maar voor de dringende werken hebt u geen gelijk. Dit is kritiek om de kritiek.

De heer J. Pede : Dit is geen kritiek, het is een eenvoudige waarschuwing.

Minister L. Van den Bossche : Ik heb dit decreet niet gemaakt. Het bestaande Investeringsfonds is ter zake een voorbeeld van snelheid en debureaucratisering.

De heer J. Pede : Mijnheer de Minister, ik waarschuw u er enkel voor dat u problemen zult creëren met alles in het Investeringsfonds te stoppen. In bepaalde gevallen zullen met uw systeem de gemeenten niet in staat zijn grote en dringende werken uit te voeren. Ik blijf bij mijn standpunt.

Een vierde punt dat ik wil aanraken en waarover ik u vorig jaar reeds heb gesproken, evenwel zonder respons uwerzijds, is het fameuze arrest van de Raad van State voor de gemeente Wommel, U weet dat daar het artikel 6 van het regentsbesluit van 10 februari 1945 werd toegepast. Alle gegevens waaruit de rechten van de gemeenten blijken moeten in de begroting worden ingeschreven. Die beslissing werd door de toezichthoudende overheid vernietigd, maar de gemeente Wommel werd door de Raad van State in het gelijk gesteld in die zin dat ook werd verwezen naar het Ministerie van Financiën en dat het noodzakelijk is annaliteit van de ontvangsten te identificeren. Ik had gehoopt daarover iets te kunnen lezen in uw onderrichtingen of dat u ten minste aan de Provinciegouverneurs bepaalde opdrachten of onderrichtingen zou hebben gegeven. Ik vrees dat vele gemeenten niet op de hoogte zijn van de geboden mogelijkheden.

Pede

Rekening houdend met de verslechterde financiële toestand van de gemeenten is het niet ondenkbaar dat het probleem rijst dat in een begroting een deel van de bedragen wordt ingeschreven, die blijken uit het verslag dat op 31 december van elk jaar aan de gemeenten wordt overhandigd door de Ontvanger van de directe belastingen. Ik wens dit ook even onder uw aandacht te brengen en hoop dat u in uw volgende onderrichtingen, of minstens via de Gouverneurs, de gemeenten daarop zult wijzen.

Mijn laatste punt handelt over de energienota. Ik vraag mij af of de gemeenten nog moeten worden verplicht een energienota op te maken. Ik neem aan dat het indertijd noodzakelijk was toen de energieprijzen geweldig hoog lagen en energie haast onbetaalbaar werd. Toen werd er de aandacht van de gemeenten op gevestigd dat er saneringsmaatregelen mogelijk waren. Iedereen is er zich nu wel van bewust dat de gemeenten dergelijke maatregelen hebben genomen. Er wordt rekening gehouden met de mogelijkheden tot besparing van energie. Ik vraag mij zelfs af welke zin de energienota kan hebben gehad voor het jaar 1989. Niemand kon de gunstige klimatologische omstandigheden voorspellen. Hoe dan ook, ik vraag mij af of de verplichting voor de gemeenten tot het opstellen van een energienota moet behouden blijven. Het brengt enorm veel werk mee en iedereen is er nu toch van overtuigd dat besparingen inzake energie noodzakelijk zijn.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, dit waren enkele punten die ik ter gelegenheid van de bespreking van de begroting naar voren wenste te brengen. (*Applaus op talrijke ban ken*)

De Voorzitter : Het woord is aan de heer Vanlerberghe.

De heer R. Vanlerberghe (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, allereerst terechte felicitaties voor de nuttige doorlichting van het ontwerp van de Vlaamse Gemeenschap voor

het begrotingsjaar 1990, van de Minister en zijn medewerkers, de Voorzitter en commissarissen gedaan in de Commissie van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, waarvan het verslag, uitgebracht door collega De Loor, opgesteld is in samenwerking met de diensten.

Niettegenstaande de financiële toestand van de Vlaamse gemeenten er de jongste jaren merkbaar op verbeterd is, blijft een euforistisch uitgaavenbeleid steeds gevaarlijk. De belangrijkste elementen die een ongunstige weerslag kunnen hebben en de gemeentebestuurders tot grote voorzichtigheid nopen zijn : de hervorming van de personenbelasting, dit reeds vanaf het begrotingsjaar 1990, de aangroei van de personeelslast ingevolge de CAO van de ambtenaren, de sluipende stijging van de inflatie en eventueel de stijgende rentelasten.

In het verslag zijn zeer positieve beslissingen opgenomen. Toch moeten bepaalde schikkingen in de toekomst worden aangepast, zodat de gemeentebegrotingen rustiger kunnen worden opgesteld en een degelijke planning in de toekomst mogelijk wordt. Zoals steeds blijft het aangewezen om elk jaar te streven naar een evenwicht of een overschot op de begroting. Wij dienen inderdaad het principe van de beperktheid van het eigen dienstjaar te doorbreken. Het is verantwoord een meerjarenbeleid uit te werken. Het is bepaald niet gemakkelijk om de bestedingen in het kader van de buitengewone begroting behoorlijk te spreiden en de gewone begroting in evenwicht te houden. Aangezien er weinig budgettaire ruimte is, blijft grote voorzichtigheid geboden. Dit komt een ernstig beleid ten goede. De gemeentebestuurders dragen ter zake een grote verantwoordelijkheid.

Uit de hervorming van de personenbelasting vloeit een vermindering van de ontvangsten voort. Wij moeten rekening houden met 30 procent van deze vermindering in 1990, 70 procent in 1991 en 100 procent in 1992. De daling van de ontvangsten, die wij zeer duidelijk kunnen voorzien, dient te worden opgevangen door het creëren van grotere of nieuwe ont-

vangsten. Saneren is wenselijk, maar de jongste zeven jaar werd er al zoveel gesaneerd, dat het bijna onmogelijk wordt dit nog te doen. Hopelijk zal de vindingrijkheid van de gemeentebesturen inzake zuinigheid de uitkomst bieden. Het is immers niet wenselijk de stijging van de gemeentebelastingen, met 40 procent sinds 1982, nog verder te zetten. Een tekort op de begroting van het eigen dienstjaar is ondenkbaar, indien wij de begroting verder in de hand willen houden. Een zuinig beleid is bijgevolg de leuze.

Het personeel wordt nog steeds aangevuld met mensen die in het voorbijgestreefde stelsel van de nepstatuten werken. Alle personeelsleden kijken uit naar een aanzienlijke weddeaanpassing. Na zoveel jaren geduld is een weddeaanpassing noodzakelijk, indien wij de nog resterende inzet en ijver willen bewaren. De recente inhaalbonificatie was natuurlijk welkom. Toch is een gewone weddeverhoging wenselijk, want het is best alle personeelsleden over één kam te scheren om geen ongenoegen te creëren. Het is het best het aantal stagiars geleidelijk aan te vermindern, zodat enkel nog statutair personeel en contractuelen in dienst zijn. Een betere werkgelegenheid draagt immers bij tot een goede werksfeer.

De aangekondigde blokkering van het Gemeentefonds is uiteraard ook een reden om met alle voorzichtigheid de begroting in evenwicht trachten te houden. Het is wenselijk in de nabije toekomst de meest rechtvaardige verdeelsleutel uit te werken voor de ruim 53 procent van het Nationaal Fonds in het aandeel van het Vlaamse Gewest. Het aangepaste mechanisme zou wellicht de evolutie van de staatsuitgaven moeten volgen, doch er zijn meer redenen die een aangepaste, zinvolle verdeling rechtvaardigen.

Wij kijken terecht uit naar de herziene criteria die hierbij zullen worden gehanteerd. Het Hulpfonds is zeker welkom om de saneringsleningen te helpen afbetalen, zelfs na de financiële overheveling naar de Gewesten. Het Investeringsfonds is en blijft een gunstige bron van inkomsten voor

Vanlerberghe

onze gemeenten. Rechtvaardige trekkingsrechten zullen er het bewijs van zijn. De gemeenten met een degelijk beleid behoren dan ook tot de regelmatige afnemers. De opheffing van de plafondbedragen maken het de gemeenten zeker gemakkelijk, zelfs om grotere werken te financieren.

Door het vastleggen van het krediet voor het Bijzonder Fonds Armoede, met name 1 miljard 757 miljoen, zijn de gemeenten enigszins gebonden aan opgelegde bestemmingen, vastgelegd in een limitatieve lijst van specifieke uitgaven, doch talrijke uitgestelde realisaties kunnen nu automatisch aan bod komen.

Het niet vastgelegde aandeel voor 31 december 1989, kan bovendien worden overgedragen op 1990, terwijl de begrotingsinschrijving kan worden beperkt tot 100 procent in plaats van de aanvankelijk voorgestelde 150 procent.

De Minister en zijn medewerkers hebben bij het toekennen van dit krediet het bewijs geleverd dat een nauwkeurige en bijgevolg een rechtvaardiger verdeelsleutel mogelijk is. Het bijzonder krediet wordt, op basis van objectieve criteria, verdeeld, waarbij het bevolkingsaantal en het fiscale vermogen doorwegen. Op dit vlak wens ik hier dan ook de betrokken ploeg welgemeend geluk te wensen.

Bondig wens ik erop te wijzen dat de geplande kosten, de aankoop, de realisaties, de wedden, zelfs met bijhorende toelagen en bijdragen voor sociale zekerheid, zoals omschreven, de ontstane leemten beslist zullen opvullen.

Het Bijzonder Fonds Kansarmoede is voorzeker een waardevolle ondersteuning van het gemeentelijk beleid ten aanzien van zwakke bevolkingsgroepen.

Onbekenden, zoals de inflatie, eventueel hogere energiekosten, te verwachten rentestijgingen, mogen ons niet ontmoedigen om de meest zuinigste, doch doelstreffende begroting op te stellen. Een evenwicht dient van-

zelfsprekend te worden nagestreefd, zodat een mogelijk tekort op het eigen dienstjaar tot het verleden behoort. Zodoende kan alleen de vernietigende schuld afnemen.

Vervolgens wens ik nog een vraag te stellen inzake het openbaar ambt, waarbij ik drie facetten van het beleid onder de loep wens te nemen.

In eerste instantie dringen wij aan om inzake de personeelsproblematiek te waken over gelijkberechtiging, enerzijds, bij de overheveling van personeelsleden naar de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij moeten de nodige garanties worden voorzien opdat deze overheveling geen nadelige gevolgen zou hebben op de aanvankelijke tewerkstellingsovereenkomst.

Anderzijds, bedoelen wij hiermee de objectivering van het loopbaanverloop, waarbij tot een bevredigende methodiek, op basis van ervaringen en experimenten, moet worden gekomen. Centraal staat in dat opzicht de aanpassing van de evaluatiestelsels. Daarom dient de Executieve dringend een bespreking te voeren.

Het volgende punt betreft het facet van de vorming. De voorziene 30 miljoen, in tegenstelling tot 11 miljoen in 1989, geven inderdaad de wil te kennen werk te maken van dit project, dat onontbeerlijk is om op termijn een kwalitatieve uitbouw van de Administratie te garanderen. De besteding van 1 procent aan vorming zal in de toekomst moeten worden opgetrokken om naar de hiervoor bestede bedragen in de privé-sector, 5 procent, toe te groeien.

Het betreft hier evenwel niet enkel een cijfermatige noodzaak, maar ook een kwalitatief gegeven. Deze operatie moet ook de doorzichtigheid van de structuur ten goede komen. Vorming en opleiding heeft ook veel te maken met informeren omtrent de plaats, die de ambtenaar inneemt en de schakel die hij vormt binnen de administratie. Niet precies weten waarmee men bezig is werkt ontmoediging in de hand en heeft nooit een positieve invloed op het eindresultaat van een produkt of dienst.

Tot slot kom ik tot het onderdeel informatica. Hier dient de overheid

met bekwame spoed de ingeslagen weg verder te bewandelen op basis van een aangepast automatiseringsplan. Dit plan moet oog hebben voor de situatie van verdere overheveling van bepaalde diensten naar het Vlaamse echelon, evenals voor het financiële aspect.

De Vlaamse Executieve moet hier kiezen voor systemen in functie van de gebruiksvriendelijkheid voor de ambtenaar en van de onafhankelijkheid, die de ambtenarij zich kan opbouwen via het zelfstandig hanteren van deze apparatuur.

De SP onderschrijft de politiek van de Minister om te komen tot een efficiënte moderne Administratie van de Vlaamse Executieve. Vernieuwende accenten en experimenten dienen het storend en onvriendelijk karakter, dat menig lid van de bevolking soms ervaart, om te buigen naar een neutrale en bijgevolg positieve houding ten opzichte van de overheid. Dit is evenwel een lange weg, maar wij hebben wel de goede richting gekozen en zijn reeds een eind onderweg.

Gezien de grootste inspanningen werden gedaan vanwege de Vlaamse Gemeenschap binnen de kleine budgettaire ruimte om de gemeenten de maximale financiële ondersteuning te verlenen wat de algemene werkingskosten en de investeringsuitgaven betreft, is de SP-fractie dan ook bereid het voorgelegde ontwerp goed te keuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De Voorzitter : Ik stel vast dat de heer Annemans niet aanwezig is, bijgevolg wordt hij van de lijst van sprekers geschrapt.

De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, liever Ministers, geachte collega's, ik zie met genoegen dat het gehoor in dit halfroond meer gevarieerd is dan een uur geleden, toen hier uitsluitend burgemeesters aanwezig waren.

De materie inzake Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt ligt mij nauw aan het hart. Ik dank de leden van de Commissie, de verslaggever

Van Hooland

en ook de heer Minister voor hun belangrijke bijdrage tot de kwaliteit van het werk van de Commissie en het verslag.

Ik wil het niet zo zeer hebben over de cijfers, maar wel over de grond van de zaak en eerder in zakelijke termen dan in breedvoerige proza.

Binnenlandse zaken is verantwoordelijk voor de kwaliteit van ons binnenslands bestuur en in de voortschrijdende decentralisatie voor de afwerking van de Staatshervorming. Betreffende deze sector wil ik vijf punten behandelen en refereren naar het Regeerprogramma dat wij hier op 2 februari nog hebben besproken.

Eerst heb ik het over de gemeentefinanciën. Na wat is gezegd over het Gemeentefonds, het Investeringsfonds en het Bijzonder Fonds Kansarmoede kan ik kort zijn. Zoals ik hier vroeger reeds heb gesteld, zijn er teveel Fondsen. Wij moeten vereenvoudigen en het geheel doorzichtiger maken. Daarmee zouden wij ook de financiering van de gemeenten en van hun activiteiten versterken.

Ten tweede, handel ik over de autonomie van de gemeenten. Vroeg op de morgen werd hierover al een hartig woordje gesproken, met woord en wederwoord. Mijn uitspraken zullen wat voorzichtiger zijn.

Als burgemeester, als gemeentelijk politiek mandataris, pleit ook ik voor meer autonomie van de gemeenten. Het vragen van financiële steunmaatregelen aan de gewest- of gemeenschapsautoriteiten betekent niet automatisch autonomie prijsgeven. Het fiscaal aandeel van de gemeenten in de totale fiscaliteit van ons land is naar Westeuropese normen zeer laag. Ik pleit dan ook voor een groter aandeel van de lokale fiscaliteit. Het is immers bekend dat de gemeentebesturen nogal efficiënte bestuurders zijn.

Hier werd reeds gewezen op de circulaire waarin de nationale Ministers de gemeenten de mogelijkheid bieden hun personeel beter te vergoeden.

Het spreekt vanzelf dat de gemeentebesturen behoorlijk moeten worden betaald. Zoals de Minister zegt is het aan ons om te beslissen of wij de mogelijkheden van de circulaire al dan niet aangrijpen.

Iedereen, de Minister inbegrepen, zal toegeven dat het in vele gemeenten moeilijk is niet in te gaan op de mogelijkheden die de circulaire biedt. Het is niet alleen een kwestie van durven, maar het is vaak veel complexer, want er kan voor vele jaren goodwill kapot worden gemaakt. Ik zou liever hebben dat dergelijke suggesties vooraf worden overlegd en eventueel anders geformuleerd. Vooraleer ze ons verrassen.

Meer essentieel is dat de autonomie van de gemeenten inzake personeelsbeleid, inbegrepen de remuneratie, totaal ontoereikend is. Wij worden alom betutteld, door provinciale- en door gemeenschapsoverheden. Ook als wij dat willen, kunnen en durven, zijn wij niet in de gelegenheid een autonoom lokaal gemeentelijk personeelsbeleid te voeren. Er zijn langs alle kanten goedkeuringen vereist. Allereerst al voor het bepalen van een personeelsformatie aangepast aan de organisatiestructuur die wij de beste vinden en om uitvoering te geven aan de accenten die wij in het gemeentelijk beleid willen leggen. Ik vrees dat men zich daarvan op provinciaal- en op gemeenschapsniveau niet zó bewust is.

De lasten van de gemeenten nemen toe en de middelen nemen relatief af, waardoor het ook moeilijker en moeilijker wordt autonoom op te treden.

Ten derde, wil ik het hebben over de financiële steunmaatregelen. Wij zijn al gelukkig dat het totaal bedrag van het Gemeentefonds voor 1990 niet lager is dan in 1989 en dat ongeveer 34,1 miljard aan de 308 gemeenten in Vlaanderen toekomt. Hierbij wens ik toch enkele opmerkingen te maken, niet zozeer om meer geld te vragen of u nu en hier te verzoeken de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds nog eens ernstig te bekijken, zodat bepaalde steden en gemeenten niet al te zeer worden benadeeld en

andere, onbewust misschien, bevoordeeld.

Ten eerste, de saneringsleningen vormen één van de financiële steunmaatregelen van vroeger. Zowat veertig steden en gemeenten kregen aanzienlijke sommen om te saneren. Dat is ons bekend. Wat zijn, na zes jaar, de resultaten van die saneringsoperatie in Vlaanderen? Werde die operatie, waarin honderden miljoenen werden besteed, geëvalueerd? Zo ja, wat zijn de resultaten daarvan en zijn de steden en gemeenten er beter van geworden? Ik vrees van niet want aan die belangrijke financiële steunmaatregelen werden niet de minste structurele voorwaarden gekoppeld. Aan Aalst werd 280 miljoen, aan Oostende 320 miljoen en aan andere steden meer of minder toegekend. Voor zover ik me echter herinner werden daaraan nergens structurele voorwaarden gekoppeld en heeft men alzo een belangrijke kans laten liggen.

Ten tweede, de aanpassing van de GESCO-tegemoetkoming aan de index is billijk.

Ten derde, inzake de financiële steunmaatregelen vragen wij geen geld waar het al niet overvloedig aanwezig is. Toch wens ik de aandacht van de heer Minister te vestigen op het feit dat in dit land, alsook in Vlaanderen, nooit een premie werd gegeven voor een goed, efficiënt en democratisch beheer door de steden en gemeenten. Als ik kijk wat er de komende jaren staat te gebeuren, vrees ik integendeel dat de steden en gemeenten die het financieel goed hebben gedaan, zullen worden benadeeld, want zij hebben blijkbaar geen grote behoeften.

Ten vierde, de gemeentelijke milieuinvesteringen, waarnaar ook collega Pede reeds heeft verwezen. De gemeenten willen in de delicate milieusector veel meer investeren, maar zien hun projecten geblokkeerd omdat ze voorlopig niet over die zestig procent toelagen kunnen beschikken. Ik pleit voor meer financiële ruimte voor de gemeentelijke investeringen die tegemoet komen aan Vlaamse behoeften, bij voorbeeld inzake milieu. Waarom geen BTW-verlaging? Wat is de zin van het feit dat lokale bestu-

Van Hooland

ren en openbare instellingen die voor miljoenen investeren, daarbovenop zeventien op negentien procent BTW of, als ze geluk hebben een pand van meer dan honderd jaar te renoveren, zes procent BTW moeten betalen? Wat is de zin van die extrakost van bijna twintig procent van de investeringsprojecten in deze moeilijke periode van overheidsinvesteringen en noodzakelijke infrastructuurwerken?

Ten vijfde — en ere werd reeds naar binnenlandse zaken verwezen — ik ben er ten zeerste van overtuigd dat wij inzake gemeentefinanciën vijf moeilijke jaren zullen kennen. Wij doen het nu beter dan einde 1982, dat is juist. Wij mogen er echter zeker van zijn dat de volgende vijf jaar voor de gemeenten bijzonder moeilijk zullen zijn en wel om verschillende redenen. De lasten, de uitgaven zullen toenemen en de inkomsten zullen niet volgen. In sommige gevallen is er echter ook het beperkt vermogen om modern en efficiënt management te voeren.

Een ander punt dat hier nog niet werd aangehaald, is de autonome ontwikkeling inzake beheer, beleid en bestedingen door de OCMW's.

Het gaat wel niet om een gemeente in de gemeente of een stad in de stad. Toch moet men zich bezinnen over wat er gaande is. Al zijn wij er voorstanders van en al is het O.C.M.W. eigenlijk een goede vorm van gemeentelijke decentralisatie, waar een verregaande beslissings- en beleidsbevoegdheid bestaat, doch is er het gevaar door de afwezigheid van fiscale of financiële verantwoordelijkheid. Dit betekent mogelijke ontsporing waar ik alle aandacht voor vraag. Verschillende steden en gemeenten zouden hierdoor in de komende jaren wel eens voor verrassingen kunnen staan.

Samengevat wil ik stellen dat wij absolute nood hebben aan een strategie tot versterking van de managementcapaciteit van onze steden en gemeenten. Ik spreek hier uit ervaring, vermits ik ongeveer 25 steden en gemeenten in Vlaanderen heb mogen

doorlichten. Uit die audits weet ik dat wij op dat gebied niet veel te tonen hebben. Het is dringend nodig — ook vanuit de Vlaamse Gemeenschap — initiatieven te nemen ter ondersteuning van een strategie voor meer managementcapaciteit. Deze initiatieven zullen welkom zijn. Het zou interessant zijn van de Minister te vernemen wat hij in dit verband zinnens is te doen in de nabije toekomst.

Een volgend punt betreft nog het Vlaams openbaar ambt. Naast veel positiefs is er echter ook wat negatiefs te zeggen. Ik heb echter niet de bedoeling het Vlaams openbaar ambt te hekelen, al is zulks een probaat middel om de pers te halen. Op 1 januari van volgend jaar zou de overdracht van ambtenaren ongeveer rond zijn. Wij zullen dan over ruim 12.000 medewerkers beschikken. Ik vraag mij echter af of dat wel voldoende is. Werden geen tientallen medewerkers, waar de Vlaamse Gemeenschap o p rekende, achter de hand gehouden? ik vrees dat die vierde overdracht op 1 januari eerstkomend niet de laatste zal Lijn.

Mijnheer de Minister, wij weten dat u een grote voorstander bent van de autonomie van het Vlaams openbaar ambt en dat u ter zake lovenswaardige inzichten heeft en verdedigt zoals bij voorbeeld onze ambtenaren resoluut aanzetten om de problemen van buiten naar binnen te benaderen. Er mag niet aan navelstaanderij worden gedaan, hetgeen bij onze ambtenaren — en ik wil hen niet bekritisieren — nogal frequent voorkomt. Dit is een bijzonder waardevol idee dat u zelf lanceerde en moest men het willen verdiepen dan zou men wel eens kunnen verbaasd zijn over de consequenties.

De overdracht van ambtenaren vraagt uiteraard een planning tot objectivering van de loopbaan. Daar hebben wij al veel over gehoord, maar weinig concreets gezien. Het is natuurlijk een zeer complexe zaak, want het gevoerde carrièrebeleid moet op de vorming zijn afgestemd en omgekeerd. Wij moeten een hiërarchie creëren van leidinggevende ambtenaren met de capaciteit om de

loopbaanobjectivering mede te ondersteunen en om alsoo meer management uit te oefenen.

Wat de Vormingsdirecteurs betreft, wil ik een kleine opmerking maken. De Vormingsdirecteur als fenomeen moet naar waarde worden geschat. Toch meen ik dat men hier overdrijft.

Mijnheer de Minister, wanneer u in de zes ministeries die wij straks rijk zullen zijn een Vormingsdirecteur installeert — weze het voor twee maal vijf jaar, weze het met de beste bedoelingen — dan is dat maar een klein stapje in de richting van een geïntegreerd modern personeelsbeleid. Het houdt zelfs een zeker gevaar in dat meer belang wordt gehecht aan vorming en dat al de rest over het hoofd wordt gezien. Mijn standpunt is dat vorming in een on-aangepaste structuur en in het kader van een onvoldragen personeelsbeleid, gewoon zinloos is en alleen bijdraagt tot nog grotere frustraties. Inderdaad, na vorming zijn de hinderpalen en tie beperkingen nog meer zichtbaar.

Wat de vormingsbudgetten betreft, is het lovenswaardig dat in één jaar tijd de budgetten worden verdrievoudigd. Maar wij staan helemaal niet waar wij zouden moeten staan. Trouwens, naar mijn gevoel, werden hier verkeerde cijfers geciteerd. Het gaat helemaal niet over één procent van de weddemassa. Eén procent van de wedde- en loonmassa in 1990 voor de Vlaamse ambtenaren zou 125 miljoen frank betekenen. Wij zijn ver van dit cijfer verwijderd: het bedraagt 0,3 procent. Indien wij geloven in de herwaardering van het Vlaams openbaar ambt moet aan dit bedrag nog 20 miljoen frank worden toegevoegd. Wanneer u meent, mijnheer de Minister, over onvoldoende geld te beschikken voor de financiering van laatstgenoemd bedrag, kan u deze 20 miljoen frank halen uit de actualisering van het RITA-project. Inderdaad, dit project kost miljarden en het gaat om een infrastructuur waarvan wij nog niet voor de helft nuttig gebruik kunnen maken. Op die manier zou u meteen een ruimer vormingsproject kunnen financieren.

Wat het buretica- en informaticabeleid betreft, meen ik dat wij op dit

Van Hooland

vlak een beetje de voortvarende toer zijn opgegaan. Burotica en informatica moeten gewoonweg worden gezien als instrumenten ter ondersteuning van de dienstverlening en van de beleidsvoering van de Vlaamse Gemeenschap en niet omgekeerd. Deze projecten gaan hun eigen weg, met of zonder externe deskundigen, die zeker een positieve bijdrage leveren. Maar burotica en informatica is niet ingepast in het Vlaamse beleid van ons openbaar ambt.

Wij hebben vandaag geen ver gevorderd openbaar ambt. Nochtans hebben wij in 1980, 1981 en 1982 de kans gehad een echt Vlaams beleid voor het openbaar ambt uit te werken.

Mijnheer de minister, ik vraag u dit Vlaams autonoom personeelsbeleid zonder verder uitstel uit te werken. Er is vraag naar excellent Vlaams management. naar de stop van de afbouw van de vorming in management. Inderdaad, wij hebben de ontwikkeling van het management voor de Vlaamse Gemeenschap afgebouwd.

Wat het wetenschappelijk onderzoek betreft in het kader van het openbaar ambt, hebben wij voor 1990, indien ik mij niet vergis, helemaal niets ingeschreven in de begroting.

De Voorzitter : Mijnheer Van Hooland, mag ik u vragen te besluiten ? Zoniet, zal ik drie minuten afnemen van de spreektijd van de heer Vanhorenbeek.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, ik ga hiermee akkoord.

De **heer R. Van Hooland** : Mijnheer de Voorzitter, ik besluit.

Zonder wetenschappelijk onderzoek is geen hedendaags bekwaam management mogelijk.

Wat de vraag naar een goede Vlaamse Administratie en haar structuren betreft is de blauwdruk die nu voorligt niet goed. De indeling in zes ministeries, de eerste twee en de detailstructuur die nu wordt uitgewerkt, zijn niet goed. Ik wens hierop uw

aandacht te vestigen. In dit verband pleit ik voor een Vlaams Wervingssecretariaat en een autonoom beleid voor de werving van ambtenaren ; ik pleit ook voor een Vlaamse organisatie voor de vorming, zodanig dat wij voor het voeren van een Vlaams wervings- en vormingsbeleid niet afhankelijk van het Vast Wervingssecretariaat en de Algemene Directie Selectie en Vorming, tenzij wij ervan overtuigd zijn dat zij goed werk leveren en op hen als externe organisatie een beroep kan worden gedaan.

Mijnheer de Minister, wat ik vraag is visie en strategie voor het openbaar ambt zodanig dat we ook de steden en gemeenten meer steun kunnen bieden. wat op het ogenblik niet het geval is. (*Applaus*)

De Voorzitter : Aangezien de heer Van houtte hier op het ogenblik niet aanwezig is, wordt hij van de sprekerslijst geschrapt.

De heer Cardoen heeft het woord.

De heer G. Cardoen (op de tribune : Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik de Vlaamse Esccutieve feliciteren met de nieuwe begrotingsopzet voor 1990. De verduidelijking in de activiteitenprogramma's en horizontale programma's geeft een beter inzicht in de beleidsdoelstellingen. Bij deze gelegenheid feliciteer ik ook de rapporteur voor zijn uitstekend verslag.

Ik wil deze uiteenzetting beperken tot de delen van de begroting die betrekking hebben op de gemeenten en de OCMW's waarbij ik vooral wil ingaan op de problematiek van de lokale besturen, geconfronteerd met de concrete opties vervat in dit ontwerp van decreet.

Een essentieel element in ons democratisch bestel is de gemeentelijke autonomie. Het is een gemeenplaats geworden, te zeggen dat de beslissingen zo dicht mogelijk bij de burger moeten worden genomen. Met de concrete invulling van dit beginsel wordt geen aanvang gemaakt. Onder het mom van de eerstelijnszorg die de gemeenten moeten vervullen worden allerhande beleidsintenties kenbaar gemaakt : eerstelijnswelzijnsbeleid,

eerstelijnsmilieuzorg, eerstelijnszorg voor migranten en kansarme bevolkingsgroepen. Bij de uitvoering van het beleid worden de gemeenten evenwel in een strak keurslijf geduwd.

Ik herinner aan het Vlaams Regeerprogramma van februari 1989 : „De Vlaamse Regering zal bij de conceptie en de uitvoering van haar beleid in belangrijke mate beroep doen op de provincies en de gemeenten. Door een ruime decentralisatie en responsabilisering van deze besturen, zullen de dienstverlening aan de burger en de efficiëntie van het beleid worden verbeterd. Hiermede moet een hervorming van de financiering door de Vlaamse overheid van de gemeente gepaard gaan .”

Bij de concretisering van het beleid stellen we veel tekortkomingen vast :

– De gemeenten werden te weinig betrokken bij de conceptie over welzijn, cultuur tot ruimtelijke ordening.

– De Gemengde Studiecommissie Decentralisatie werd nog niet geïnstalleerd.

– Nog geen enkel voorstel of ontwerp van decreet werd getoetst aan de financiële weerslag ervan op de lokale besturen. En ter zake verwijs ik naar ons voorstel dat al zolang bij de Commissie aanhangig is.

– De gemeenten worden niet betrokken bij het overleg met de vakbonden wat het statuut van de lokale ambtenaren betreft ; als werkgever wordt met hen geen rekening gehouden.

– De weddetoelagen voor de sportfunctionarissen en voor het bibliotheekpersoneel dalen ; de wedden van de cultuurfunctionarissen wordt met vertraging doorgestort. Voor de doorstorting van de tegemoetkoming voor de gesubsidieerde contractuelen is er een vertraging van meerdere maanden in hoofde van het Vlaamse Gewest. Gelukkig heb ik deze morgen vernomen dat er zeer binnenkort een tranche zal worden uitgekeerd.

Het Gemeentefonds wordt geblokkeerd op het niveau van 1989, dit is niet aanvaardbaar. Deze dotatie

Cardoen

moet dringend bij decreet worden geregeld overeenkomstig de bepalingen van de financieringswet en niet vanaf 1992 maar vanaf 1990. Intussen moeten de gemeenten wel via een financieel meerjarenplan – ik ben er niet tegen – het financieel evenwicht over meerdere jaren garanderen. Hoe is dit mogelijk als het Gewest zelf van de financiële stabiliteit geen prioriteit maakt ?

Ik wil hiermee zeggen dat het hoogdringend wordt dat de uitvoering van het Vlaams Regeerprogramma concreet gestalte krijgt. De hervorming van onze instellingen heeft wellicht in de eerste fase voor vertraging gezorgd, maar dit kan niet meer als alibi worden ingeroepen voor 1990. Wil onze Staatshervorming ook voor de burger zinvol overkomen dan is de uitbouw van een nieuw centralisme op Vlaams niveau niet de goede weg. Laat ons uitgaan van de echte federale gedachte die reeds in 1977 door het Studiecentrum voor Politiek Hervormingen werd ingenomen : „Men moet beginnen met de gemeenten en geleidelijk opklimmen tot de centrale overheid, zo verdedigt men de vrijheid tegen het centraliserend Jakobinisme”.

Dit zijn een aantal bedenkingen en problemen die ik duidelijk heb willen stellen met betrekking tot de ganse problematiek waar onze Vlaamse gemeenten dag in, dag uit mee worstelen. Ik weet dat de Minister niet alles in enkele maanden tijd tot een oplossing kan brengen. Er worden inspanningen gedaan en ik weet dat de tekortkomingen tegenover de gemeenten dikwijls verspreid liggen bij verschillende ministeriële bevoegdheden.

Wat bij mij de druppel is die de emmer doet overlopen, hiermee kom ik terug op hetgeen ik zoëven heb gezegd, is de vaststelling dat binnen deze begroting het Gemeentefonds voor 1990 geblokkeerd blijft op het niveau 1989, terwijl enerzijds alle andere uitgaven vervat in deze begroting stijgen en anderzijds de gemeentebesturen voor een aantal bijkomende uitgaven staan waar zij geen vat op hebben en ik citeer ze nogmaals :

250 miljoen milieuheffing ; 12.000 frank weddebonificatie per personeelslid ; 2 x 2 procent stijging van de wedden en de lonen ; verhoging van de werkgeversbijdrage voor de pensioenstelsel.

En dan is er vanzelfsprekend het min-inkomen ingevolge de fiscale hervorming. Geef toe, mijnheer de Minister, dat het behoud van het Gemeentefonds 1990 op het niveau 1989 onbegrijpelijk en voor mij ook onaanvaardbaar is. Dat is meteen de reden waarom ik deze begroting niet kan goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de dramatische financiële situatie waarin talrijke gemeenten zich bij het begin van de jaren tachtig bevonden, heeft thans plaats gemaakt voor een toestand die vrij gezond kan genoemd worden. Toch moeten wij onmiddellijk waarschuwen voor misplaatste euforie. De aandacht van de publieke opinie voor de sanering van de lagere overheden wordt meestal verdrongen door de begroting van de federale overheid. Toch is het interessant vast te stellen in welke belangrijke mate de gemeentefinanciën hebben bijgedragen tot het huidige budgettaire terugschroefbeleid.

Terwijl de grote contouren van de sociale zekerheid vrijwel budgettair volledig intact zijn gebleven heeft de gemeente loyaal bijgedragen tot de inkrimping van de gezamenlijke overheidsuitgaven. Dat de lokale overheidssector verplicht werd de lastendruk te verhogen, hoeft in feite niemand te verwonderen.

Toch willen wij hier wel even de nadruk leggen op het feit dat de bijdrage van de drie overheidsechelons met name de federale overheid, de lagere overheid en de sociale zekerheid, in de sanering van de openbare financiën en in de periode 1982-1989 niet evenredig verliep. Relatief gezien saneerden de gemeenten het meest, zodat binnen de saneringsoperatie de lokale overheid zelf als de meest loyale partner dient be-

schouwd te worden. Vanuit deze invalshoek lijkt het mij dan ook nogal redelijk te moeten pleiten voor een bevoegdheidsverruiming voor de gemeenten, te meer daar dit volledig past in de huidige Staatshervorming.

In het kader van de huidige gezonde gemeentelijke financiën, past het toch even stil te staan bij de gevaren die de gemeenten van overal beloeven. Vooreerst is er de hervorming van de personenbelasting, waardoor het totaal van de minder-ontvangsten voor alle Vlaamse gemeenten progressief zal stijgen tot in 1992 en in dat jaar zal oplopen tot 2.5 miljard. Daarnaast mogen ook andere factoren niet uit het oog worden verloren, zoals de ambtenaren-CAO en de inflatie, die weliswaar niet opvallend, maar op langere termijn zeer bezwarend, kan zijn ; zonder daarbij ook de rentestijgingen en de stijgende energieprijzen te vergeten.

De gemeentebesturen maar ook onze Vlaamse overheid en onze Vlaamse Ministers zullen zoals het een goed huisvader past, voldoende vooruitziend moeten zijn om het hoofd te kunnen bieden aan deze ongunstige factoren die de gemeentefinanciën negatief kunnen beïnvloeden.

Vandaar dat wij bezorgd zijn om de evolutie van het Gemeentefonds dat in de begroting 1990 geblokkeerd blijft op het peil van 1989. Sinds januari 1989 is het Gemeentefonds volledig geregionaliseerd en stelt het Vlaamse Gewest dus autonoom het bedrag vast dat het wil spenderen. Het mechanisme voor de berekening van die bedragen die naar de Gewesten worden overgeheveld wordt bepaald door de financieringswet van 16 januari 1989. Vandaar dat wij ons volledig akkoord kunnen verklaren met de Minister, waar hij stelt dat er dringend een decreet op het Gemeentefonds moet worden tot stand gebracht, dat de dotatie – overeenkomstig de bijzondere wet van 16 januari 1989 – volgens een vast mechanisme laat verlopen. Hierbij gaat onze voorkeur ook uit naar een aanpassing van de dotatie volgens de index der consumptieprijzen, een vast en gemakkelijk controleerbaar mechanisme. Laten wij ondertussen

Vanhorenbeek

nogmaals wijzen op de toenemende financiële middelen, die aan het Vlaamse Gewest worden overgedragen en die na verloop van 10 jaar in verhouding zullen staan tot het percentage van de opbrengsten van de personenbelasting in het Vlaamse Gewest.

Over het Investeringsfonds vielen er tijdens de commissievergaderingen heel wat bedenkingen te noteren. Eén miljard trekkingsrechten voor de 308 Vlaamse gemeenten vindt zowat iedereen te weinig, ondanks de opheffing van de plafondbedragen. Voor elke gemeente afzonderlijk zijn de bedragen te klein om er iets ernstigs mee te ondernemen. Toch blijft de behoefte aan grotere objectiviteit en verdelende rechtvaardigheid bestaan, die kan gevonden worden in het invoeren van nieuwe objectieve criteria. Ook de Volksunie zal het voorstel steunen om tot een globalisering van het Investeringsfonds te komen, waardoor een uitbreiding van dit Fonds met andere materies, maar ook met inbreng van nieuwe financiële middelen, mogelijk wordt.

Vanuit onze federalistische visie, dient de sinterklaaspolitiek van sommige Gemeenschapsministers te worden bestreden en moeten bepaalde gemeenschapsmateries en bepaalde subsidieerbare werken en diensten aan de gemeenten worden toevertrouwd en de daartoe bestemde kredieten aan het Investeringsfonds worden overgedragen.

Sinds jaren groeit de achterstand met betrekking tot de ingediende subsidieaanvragen van de gemeenten voor riolerings- en wegenwerken, voor technische en administratieve gebouwen en voor dorpskernherwaardering. Bij het toekennen van de leningsmachtigingen is elke objectiviteit totaal zoek geraakt. Elke planning wordt voortdurend doorkruist door de ingeroepen en meestal verantwoorde urgentie. Daardoor glijdt dit subsidiëringmechanisme volledig **weg** in politieke willekeur, afhankelijk van het parallelisme tussen de gemeentelijke coalitiepartners en de regeringssamenstelling. Er moeten **nog** heel wat maatregelen worden ge-

troffen om tot een eerlijke en rechtvaardige verdeling tussen de gemeenten te komen. Zo moet onder meer de verdeelsleutel tussen Binnenlandse Zaken en Leefmilieu worden herzien. Wij hebben vernomen dat de Minister, wat dit betreft, op de goede weg is.

Wellicht zal het nodig blijken alle vroegere subsidieregelingen gewoon af te schaffen, omdat zij niet anders dan arbitrair kunnen zijn. Ons inziens horen al deze gelden thuis in een globaal Investeringsfonds, zodat elke gemeente precies weet wat zij mag verwachten als hulp en hierdoor beter haar eigen beleid kan uitstippelen.

Zonder dat de kansarmoede een fetisj te willen maken, durven wij hier toch de Minister te feliciteren voor zijn structurele aanpak van de problematiek. Gedurende 10 jaar krijgen Vlaamse gemeenten immers een extrastimulans om iets effectief te ondernemen. Wat ons echter ten zeerste heeft gestoord is de houding van een aantal gemeentebesturen, die het beschikbare bedrag meenden te moeten aanwenden voor andere doeleinden. Wij kunnen de Minister bijvalen wanneer hij deze gemeenten op de vingers tikt, want dit is afwendend van middelen en oneigenlijk gebruik van gemeenschapsgeld! In de besteding van dit Fonds moet een sociaal beleid reëel gestalte krijgen, ook in kleinere gemeenten en plattelandsgemeenten, waar de drempel naar bepaalde voorzieningen dikwijls zeer hoog kan zijn.

In het kader van de discussie over de autonomie van de gemeenten hopen wij dat de herziening van het decreet op het administratief toezicht, na de nodige adviezen en de noodzakelijke inspraak, spoedig zal kunnen worden voorgelegd aan deze Raad om tot een uniformisering en vereenvoudiging van de procedures en termijnen te komen.

In het algemeen bestaat er te weinig belangstelling voor de gemeente als onderste geleiding in de bestuurskolom, de gemeenten hebben reeds lang bewezen bestuurskrachtige instellingen te zijn, direct bij de burger. Op dit ogenblik is het evenwel **nog**

niet duidelijk welke de grote beleidsverschuivingen zullen zijn die het eigen handelsmerk zullen vormen van deze Vlaamse Regering. Er zijn voor ons nog te weinig indicaties aanwezig die duidelijk aanwijzen dat sterk aan decentralisatie wordt gedacht.

Voor de Volksunie blijft het – vanuit onze federalistische visie – nochtans aan te bevelen duidelijk te opteren voor een resolute decentralisering naar beneden. Een bevoegdheidsverruiming, gepaard met een financiële herschikking, zal de reeds zo bepleite gemeentelijke autonomie alleen maar ten goede kunnen komen. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Van Eetvelt heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt (*op die tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, als laatste spreker over het kapittel Binnenlandse Aangelegenheden is het natuurlijk moeilijk om nog iets zinnigs te zeggen zonder in herhaling te vallen. Ik zal het dus zo beknopt mogelijk houden.

Allereerst bedank ik de Minister voor de openheid waarmee hijzelf en zijn medewerkers deze begroting hebben toegelicht en besproken tijdens de Commissievergaderingen. Het waren zeker niet altijd gemakkelijke vergaderingen met een rijk schare aan communisten, maar toch waren het zeer boeiende en vooral gevatte discussies.

Bovendien wil ik bij deze gelegenheid wijzen op het innoverende, door de Minister gehanteerde beleidsbegrip bij het bepalen van de kredieten van het Bijzonder Fonds van Kansarmoede, namelijk het fiscale vermogen van iedere gemeente in vergelijking met de andere gemeenten van het Vlaamse Gewest.

Het veralgemeend invoeren van dit objectief zal leiden tot een meer rechtvaardige verdeling van overheidsgelden naar de gemeenten. In een recente studie van de professoren Moesen, Vanneste en Vansina over de bestedingen van de gemeentelijke financiën lezen wij liet volgende :

„Bij de sanering van de openbare financiën bleek de lokale overheids-

Van Eetvelt

sector op het terrein zelf een loyale partner in het saneringswerk. Is het dan niet redelijk een bevoegdheidsverruiming voor de gemeenten te bepleiten, te meer daar die perfect conform is met een staatsherordering? Ons inziens bestaat er over het algemeen te weinig belangstelling voor deze onderste geleding van de bestuurskolom. Een aan te bevelen optie is de resolutie decentralisatie naar beneden toe. Vooral nog zijn er te weinig indicaties dat het decentralisatiedenken ijverig beoefend wordt . . .'

Deze objectieve vaststelling van dit onderzoeksteam is een belangrijk uitgangspunt voor een doorlichting van de huidige situatie van de gemeentebesturen op financieel vlak en voor de vertrouwensrelatie met de hogere overheid. Bij het bordelen van de huidige financiële situatie van de gemeenten zou ik vooraf aandacht willen schenken aan de steeds groter wordende lasten die via de overheid werden opgelegd aan de gemeenten en vooral aan de OCMW's.

Vooraf dient opgemerkt dat het een bijna zickelijke gewoonte wordt om aanzienlijke bedragen waarop de OCMW's recht hebben met maanden vertraging uit te keren. Dit geldt zowel voor de subsidies van de GESCO'S, de bestaansminima, als andere steunuitkeringen. Daarbij komt nog dat deze gelden vooraf reeds in opdracht van de Staat zelf werden uitgegeven. Met andere woorden, de OCMW's zijn echte prefinanciers van de overheid geworden.

Een nieuwe maatregel van de overheid, die zware financiële gevolgen voor het OCMW zal hebben, is het van kracht worden van de wet op de verlaagde meerderjarigheid. Die zou inhouden dat iedereen vanaf 18 jaar een beroep zal kunnen doen op dezelfde inkomsten als hij die nu 31 jaar is.

Dit zal onder meer betekenen dat :

- elke schoolverlater in afwachting van de gebeurlijke werkloosheidsuitkering tijdens de 150 dagen wachttijd in aanmerking zal komen voor een bestaansminimum ;

- elke soldaat kan gerechtigd zijn op een aanvullend bestaansminimum in surplus van zijn soldij. Momenteel zijn op dat vlak, weliswaar voor soldaten ouder dan 21 reeds arresten geveld door een paar Arbeidshoven.

De toepassing van de wet van 30 oktober 1974 op het bestaansminimum is ingegeven door een aanvaardbare sociale bewogenheid en past in het patroon van een welvaartsstaat. Maar beseft de overheid wel voldoende dat de uitbreiding van het toepassingsgebied en de aanpassing van deze vergoeding een eventuele jaarlijkse meeruitgave voor de gemeentelijke OCMW's betekent ?

Hoewel verschillend van deze maatregelen buiten de bevoegdheidsfeer van de Vlaamse Executieve vallen, kan ik mij toch niet inbeelden dat deze financieel ongunstige maatregelen voor de gemeentefinanciën door de Minister zomaar worden aanvaard.

Bij een vergelijkende studie over de evolutie van de gemeentelijke financiële lasten voor het OCMW een belangrijke rol spelen hierbij zou ik nog de speciale aandacht van de Minister willen vragen voor het van jaar tot jaar wijzigen van de coëfficiënten van betoelaging in het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Behalve deze bijkomende financiële lasten via het OCMW baart de recente evolutie van de eigenlijke gemeentefinanciën veel zorgen aan de gemeenten.

Even in het kort opsommen :

het programmadecreet voorziet milieuheffingen voor het storten en verbranden, wat de Vlaamse gemeenten meer dan 300 miljoen meer zou kosten ;

de inhaalbonificatie van 13.000 frank kost 1.4 miljard ;

de lasten van de pensioenen voor de gemeentelijke ambtenaren zullen in 1990 met 3 procent toenemen, zodat de totale kost voor de Vlaamse gemeenten, exclusief de OCMW's, ongeveer 1.5 miljard bedraagt ;

het Gemeentefonds zal voor 1990 gehandhaafd blijven op 34,1 miljard, dit wil zeggen een daling in reële termen sinds 1986 met meer dan 20 procent ;

de minderontvangsten voor de gemeenten uit de fiscale hervormingen bedragen voor de Vlaamse gemeenten ongeveer 2,3 miljard.

Bij al deze nadelige financiële consequenties voor de gemeentefinanciën kan dan nog niet juist worden ingeschat welk het effect zal zijn van de syndicale akkoorden op de personeelslasten in 1990. Zeker is nochtans dat ook daaruit bijkomende financiële lasten mogen worden verwacht.

Een voorzichtige raming van meeruitgaven en minderontvangsten geeft een nadelig saldo van ongeveer 6 miljard, zonder de verrekening van de meeruitgaven aan de OCMW's.

Terecht kunnen wij hierbij de vraag stellen of het kind - de gemeente - nog dooi-tic moeder - de overheid - wordt bemind? Eén zaak is alvast duidelijk : de hogervermelde moeder-kind-relatie heeft zware nadelige gevolgen voor de gemeenten.

Mijnheer de Minister bij deze ganse problematiek is vooral merkwaardig dat wij moeten spreken van een **echte** relatiestoornis. Zoveel opgesomde maatregelen werden als een dictaat opgelegd dikwijls zonder inspraak of zonder kennis van zaken. Wij staan hier dus zeer ver van de normale belangstelling voor deze onderste geleding in de bestuurskolom zoals professor Moesen het vooropstelt in zijn studie. Meer nog van een **echte** en open decentralisatie naar beneden toe is gewoonweg geen sprake.

Tijdens de commissievergaderingen en ook bij andere gelegenheden hebben wij uw ruime belangstelling voor de problemen van de gemeenten ervaren. Het geeft een zekere geruststelling voor de toekomst. Nochtans zult u rekening moeten houden met een soms te grote interesse vanwege collega's uit de nationale en gewestelijke Regeringen, die al te vaak het doorschuiven van financiële lasten naar de gemeenten toe hanteren als een gemakkeijheidsoplossing.

Van Eetvelt

Ik durf dan ook hopen dat u, als onze Vlaamse Minister, een algemene impact moogt krijgen op hogervermeld beleid ten opzichte van gemeenten opdat de kansen tot aansprakelijkheid van de gemeenten zouden toenemen, maar tegelijkertijd de financieel nadelige betutteling zou ophouden.

In uw toelichting bij de begroting 1989 las ik hieromtrent zeer hoopgevendende woorden, waarbij gesteld werd dat een ruime deconcentratie en decentralisatie zal worden uitgewerkt in samenwerking met de lokale besturen. Een Gemengde Studiecommissie zou worden opgericht met als opdracht om een concreet decentralisatiemodel op te stellen, en uit te voeren. Misschien is het op dit ogenblik nuttig de huidige stand van zaken te kennen. (Applaus) —

De Voorzitter : De Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter waarde collega's, vooraleer uitvoerig te antwoorden op hetgeen hier werd gezegd en werd gesuggereerd dank ik de rapporteur voor zijn verslag.

Ik dank tevens de commissieleden voor de uitvoerige bespreking in de Commissie en in de Openbare Vergadering. Het voordeel van de aanwezigheid van de commissieleden is dat men noch tijdens tic commissiebesprekingen, noch tijdens de openbare vergaderingen kan inslappen.

Ik betreur echter het gebrek aan belangstelling van de leden van de Vlaamse Raad voor de problematiek van de Vlaamse ambtenarij.

Er worden een niet onaardig aantal ambtenaren naar het Vlaamse Gewest overgeheveld.

Op dit ogenblik wordt de Vlaamse ambtenarij samengesteld. Dit stelt ons in staat om bepaalde zaken te herschikken en te vernieuwen. Hierbij kan op een andere manier, dan in het verleden tewerk worden gegaan.

Het is jammer voor de ambtenaren en voor het openbaar ambt dat de

leden van de Vlaamse Raad daarvoor zo weinig belangstelling hebben.

De heer R. Van Hooland : Op enkele uitzonderingen na, mijnheer de Minister.

Minister L. Van den Bossche : Collega Van Hooland is mijn beste partner op dat vlak.

De heer R. Van Hooland : Het is een LAT-relatie.

Minister L. Van den Bossche : Dit is logisch, mijnheer Van Hooland.

Diverse sprekers hadden het over de gemeentelijke financiën en daarop aansluitend over een reeks andere problemen.

De heer Vankeirsbilck heeft deze problematiek duidelijk, structureel en uitvoerig geschetst. De toestand van de gemeentefinanciën is opnieuw verslecht. Het optimisme dat, na de moeilijke periode 1982-1983 heerste, kan niet zonder meer worden gehandhaafd.

Zoals ik de laatste weken in diverse interviews heb gezegd zijn er een reeks factoren vreemd aan de gemeenten die de gemeentefinanciën niet positief hebben beïnvloed. Dit uitgaven werden echter door andere factoren verhoogd.

Daardoor zijn er enerzijds gemeenten die het nu — en het ook in de toekomst — zeer goed zullen stellen, zij hebben duidelijk een overschot, en anderzijds een reeks gemeenten die vrij snel naar moeilijk toestanden evolueren.

De evolutie zal na verloop van twee à drie jaar dramatisch worden. In de mate dat de financiële meerjarenplannen ernstig worden opgesteld zullen de gemeenten een aantal problemen moetenannonceren.

Dit houdt gedeeltelijk verband met het Gemeentefonds.

Ik zal niet idealistisch zijn en beweren dat het Gemeentefonds geen enkel probleem heeft en dat het ingeschreven bedrag groot is.

Een aantal andere problemen, onder meer de fiscale hervorming hebben

hierbij een rol gespeeld. De fiscale hervorming heeft in zijn wetmatigheid een nadelig effect op de gemeentekomsten. Bij de handhaving van het percentage dat werd vooropgesteld zullen de inkomsten die daaruit voortvloeien kleiner zijn dan vóór de fiscale hervorming. Het was ook duidelijk dat de inkomsten indertijd groeiden wanneer de aanslagvoeten van de personenbelasting stegen. Ook wanneer de barema's van de personenbelasting niet werden geïndexeerd dan stegen automatisch de inkomsten van de gemeenten bij handhaving van hetzelfde percentage van aanslagvoet.

In het laatste geval heb ik weinig burgemeesters of schepenen gehoord die op de tribune hebben gezegd dat zij de burgers van hun gemeenten wilden verwittigen dat er een gelukkige meevaller was omdat de nationale Regering de belastingen had verhoogd, waardoor de gemeenten hetzelfde percentage van aanslagvoet konden handhaven maar dat de burger uiteindelijk meer moest betalen.

Het zijn goede politici die op dat moment hebben gezwegen maar er enkel de aandacht hebben op gevestigd dat het gemeentebestuur hetzelfde percentage kon handhaven.

De heer G. Cardoen : Tijdens de bespreking van de fiscale hervorming hebben heel wat verdedigers van de gemeenten in het debat gewezen op het nadeel dat de gemeenten daarvan zouden ondervinden. Toen heeft men ons gezegd dat dit zaken waren die nog eens moesten worden bekeken en dat daar misschien naar compensaties zou worden gezocht. Tot op vandaag wachten wij nog steeds op die compensaties.

Minister L. Van den Bossche : Mag ik even verder spreken, mijnheer Cardoen. Uw opmerking bewijst dat u mij niet heeft begrepen.

Ik wil het hier duidelijk zeggen. Men schernt graag met begrippen. Ik wil dat de dingen, hoe hard dat ook is, op een rijtje worden gezet. Ik zie hoe sommige begrippen te pas en te onpas alleen maar worden gehanteerd in het voordeel. Ik zal uiterst genuanceerd maar scherp zijn. Ik zal u ver-

Van den Bossche

wittigen wanneer u mij rustig kunt onderbreken.

Ik heb vastgesteld dat er een wetmatig mechanisme bestaat tussen de personenbelasting en de aanvullende personenbelasting. Bij handhaving van eenzelfde percentage verdient de gemeente meer als de personenbelasting stijgt en minder als ze daalt. Dat weten we allebei. Tot daar zijn wij het eens.

Mijn tweede vaststelling is, ik vind dat geen verwijt maar goede politieke handigheid, dat wanneer de nationale fiscaliteit op de personenbelasting steeg, er geen enkele burgemeester naar de tribune kwam om te zeggen dat het om een cadeau van de nationale overheid ging, want dat het dank zij de verhoogde belastingen was dat de gemeenten het aanslagpercentage niet moesten verhogen. Integendeel, men heeft erop gewezen dat de gemeenten inspanningen deden op het gebied van de belastingen daar zij eenzelfde percentage behielden. In feite was de fiscale druk uit hoofde van de aanvullende personenbelasting verzaamd. Ik herhaal dat men dat op dat moment nooit heeft gezegd, maar devoot heeft gezworen.

Wanneer wij vandaag de zaken scherp op een rijtje zetten – ik zal ook de negatieve dingen van de begroting zeggen, mijnheer Cardoen – dan vraag ik dat die zaken rustig worden bekeken met al hun voor- en nadelen.

Mijn derde opmerking is dat nu, uiteraard bij handhaving van het percentage, ingevolge de fiscale hervorming, de opbrengst lager ligt bij de gemeenten. Dat is juist. Dat betwist ik niet. Maar, mijnheer Cardoen, u heeft mij met uw opmerking van daarnet geholpen, namelijk door te zeggen dat er talrijke gemeentemandarissen waren die in het Parlement het woord hebben gevoerd om te zeggen dat er in dat geval in speciale compensaties moeten worden voorzien.

Mijnheer Cardoen, zoals er van de gemeenten geen compensatie werd gevraagd toen de gemeentekosten automatisch stegen, wordt er

Links : de heer L. Hancké, SP-fractievoorzitter ; naast hem : de heer L. Van den Bossche (SP), Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

geen compensatie gevraagd wanneer zij dalen. Er wordt in beide gevallen een politieke beslissing gevraagd waarvan de ene gemakkelijker is dan de andere. De beslissing meer inkomsten te incasseren kan al zwaar gebeuren en zo kan men iedereen bij de neus vatten. Nu wordt gevraagd een keuze te maken. Dat is minder populair. De keuze is of men eenzelfde fiscale druk wil in hoofde van de belastingbetaler op het niveau van de gemeenten wil handhaven ja dan neen. Is het ja, dan moeten de gemeenten hun percentage aanpassen. Is het antwoord neen, dan weten de gemeenten dat hun inkomsten dalen, maar dan kunnen ze ook mededelen dat hun fiscale druk daalt, wat juist is. Nu weet ik best dat dat moeilijk vertaalbaar is ten opzichte van de bevolking. Ik versta dus perfect de spontane reacties ter zake van de burgemeesters en schepenen. Maar ik denk toch dat wij tegenover elkaar eerlijk moeten zijn.

De heer F. Willockx : Mijnheer de Minister, omdat ik denk dat de discussie over de personenbelasting een geïsoleerde discussie is en in een veel

globaler kader moet worden geplaatst, wil ik er aan toevoegen dat, ten eerste, wat de personenbelasting betreft er een terugverdieneffect bestaat alsook een effect van de grotere groei, waardoor de min-inkomsten relatief matig blijven.

Ten tweede, veel erger is – en hierover hoor ik weinigen in deze Vlaamse Raad spreken – de niet-perekwatic van de kadastrale inkomens gedurende 15 jaar, vanaf 1975. Dit heeft structureel een veel grotere impact op een automatisch derven van fiscale inkomsten. Vandaar mijn pleidooi om – maar dat is een nationaal debat – in plaats van een perkwatic die altijd onmogelijke afmetingen aanneemt om de vijf jaar, te zoeken naar een vorm van parameter, die moet toestaan de kadastrale inkomens op een of andere manier te indexeren naarmate de reële huurwaarde toe- of afneemt. De moeilijkheid met perkwatic is dat de sprongen altijd te groot zijn door de duurtijd die er tussen zit en daar zijn wij vooral de dupe van. Het sedert 1975 niet meer perkwatic van de kadastrale inkomens is voor mij veel fundamenteel dan de wet op de personenbe-

Willockx

lasting waarvan wij toch de inhoud kenden op het ogenblik van de stemming.

Minister L. Van den Bossche : Hiermee heeft de heer Willockx het tweede punt van mijn antwoord ontwikkeld.

De heer G. Cardoen : Mijnheer de Minister, u hebt gelijk waar u zegt dat, wanneer de belastingen in stijgende lijn gingen, geen enkele burgemeester of schepen gezegd heeft dat op dat moment een teruggave zou worden gedaan. Toch wil ik er op wijzen dat veel gemeenten in het Vlaamse land, op het moment dat de belastingen in stijgende lijn gingen, hun belastingen naar beneden hebben gedrukt. Laten wij even kijken naar de belastingen van een paar jaar geleden en daarbij de vergelijking maken met de belastingen die voor het jaar 1990 in de begroting aan de burger zullen worden gevraagd. Het verschil zal enorm zijn.

De heer F. Willockx : Dat heeft veel te zien met electorale zaken.

De heer G. Cardoen : Dat heeft niets te zien met electorale zaken, mijnheer Willockx.

Minister L. Van den Bossche : Dat is een algemene wetmatigheid, u kan gedeeltelijk gelijk hebben, ik wil dat niet betwisten, want ik ga hier niet onmiddellijk een wetenschappelijke studie uitvinden. Wat de heer Willockx zegt, is evenwel juist. Elkeen in de meerderheid zal wel, indien zulks enigszins mogelijk was, de neiging hebben gehad om zich zo diep mogelijk te bukken in de aanloopjaren na de gemeenteraadsverkiezingen en 1990 is natuurlijk het ideale jaar. Ik zou u kunnen voorbeelden aanhalen, mijnheer Cardoen. Om dicht bij mijn eigen fractie te blijven denk ik aan Mechelen waar men het eerste jaar na de vorige verkiezingen – men had uiteraard nood aan meerinkomsten – de gemeentebelastingen en de opcentiemen heeft opgetrokken om ze achteraf, naar het einde van de legislatuur, te verlichten.

Ik herinner er tevens aan dat twaalf jaar geleden de heer Pede ook gelijkaardige zaken heeft gedaan. Toen

hij pas aan het bewind was heeft hij de belastingen omhoog getrokken, waarschijnlijk met de hoop om op het einde van de legislatuur die te kunnen verlagen. (*Gelach bij verschillende leden*)

De heer J. Pede : Mijnheer de Minister, in mijn uiteenzetting heb ik niet gesproken over de verlaging van de personenbelasting. Ik vind dat, wanneer men in een gemeente dezelfde opbrengst wil hebben, men maar het tarief moet aanpassen. Heel de discussie hier is volgens mij totaal nutteloos. U hebt inderdaad gelijk, mijnheer de Minister, als u zegt dat, als de opbrengst hoger is, wij dat wel eens onder mekaar zeggen in de meerderheid of aan de administratie, maar niet in de gemeenteraad.

De heer F. Willockx : Het verhaal van de meeropbrengst is getemperd door de niet-indexering.

Minister L. Van den Bossche : Dat is juist. Het is geen element dat de inkomsten van de gemeenten negatief beïnvloedt. Dat is de waarheid en dat punt moet uit het lijstje worden geschrapt. Mijnheer Cardoen, het wordt door een ieder aangehaald als zijnde één van de negatieve elementen. Over het Gemeentefonds zal ik uitvoerig handelen. Het verschil in opvatting ter zake is en dat brengt mij enigszins op de rand van het nerveuze, dat ik het licht van de zon niet wil loochenen. Er worden toch zo graag alle mogelijke trucs uitgehaald om misverstanden in het leven te roepen. Dit feit moet niet worden toegevoegd aan het lijstje van problemen, omdat er geen probleem bestaat.

De perekwatie moet ik niet meer aanhalen. De heer Willockx heeft daarover gesproken.

De GESCO's vormen wel een probleem. Wanneer het verschil wordt gemaakt tussen enkele jaren geleden, Wanneer de gemeenten daarvoor zelf dienden bij te dragen en nu, merken wij dat hier geleidelijk aan een zwaar probleem is gegroeid, waarvan we nu de gevolgen moeten incasseren. Ik heb daar echter geen moeite mee. Het enige waar wij nu nog mee bezig zijn en wat nog vóór 1 januari zal zijn

afgerond, is het uitwerken van een regeling in overleg met Minister Dewulf, waarbij aan gemeenten die zich in een moeilijke budgettaire toestand bevinden, het aantal GESCO's te verminderen. Dit is slechts een eerste stap en zeker niet helemaal de oplossing die u gevraagd hebt.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, maakt u een onderscheid voor de subsidiëring van de GESCO's tussen gemeenten met budgettaire moeilijkheden en andere ?

Minister L. Van den Bossche : Het is genuanceerder dan dat. Men kan worden vrijgesteld van het subsidiëren van de GESCO's, een subsidiëring die haast een perfiede werking heeft op de begroting. Het equivalent wordt gewijzigd. Het aantal stagiars daalt, wat een zekere ruimte vrij maakt. Wij proberen op die manier het leed enigszins te verzachten. Er blijft nochtans een moeilijke situatie die wij niet helemaal kunnen wegwerken. De heer Cardoen heeft gewezen op de inflatie. Ik geef toe dat de inflatie niet werd meegerkend, maar louter doorgeschoven werd naar de gemiddelden, omdat het gaat om hetzelfde bedrag als vorig jaar.

Aan het probleem van de rentevoeten kan niemand iets verhelpen.

Verschillende sprekers hadden het over de wedden en de inhaalbonificaties. Er wordt nu plots gevraagd dat het VBSG werkgever zou zijn en mee aan de tafel zou zitten bij de onderhandelingen met de vakbonden. De werkelijkheid is dat de vakbonden eisen dat in het Comité A een aanbeveling wordt geformuleerd naar de gemeenten toe. Wij vragen niet aan de vakbonden een artikel bij te voegen dat de autonomie van de gemeenten kan fnuiken, louter om het plezier de gemeenten in moeilijkheden te zien verkeren. Het zijn integendeel de drie aanwezige vakbonden, die unaniem zijn en weigeren te ondertekenen, zonder de clausule dat er een aanbeveling moet gaan naar de lokale en regionale besturen.

Hier rijst een dubbel probleem. U krijgt een aanbeveling van mij zonder dat u daarvoor had getelefoneerd naar mij of naar Minister Tobback,

Van den Bossche

en ik zal een aanbeveling moeten geven voor derden, waarvan ik niet onmiddellijk de last draag. Wij zullen straks terugkomen op de gevolgen daarvan. Het is juist, ik het dat bevestigd in diverse interviews in dagbladen, dat er vorig jaar een dubbele doorschuifoperatie werd uitgevoerd waarvoor de gemeenten niet werden vergoed. Dat was zo, ten eerste, voor de vorige CAO met de twee procent loonsverhoging en de 6.000 frank op het vaste deel van het vakantiegeld en ten tweede, voor de inhaalbonificaties die eveneens werden doorgeschoven.

Dat men daar kritiek op heeft is voor mij geen probleem. Ik heb wel problemen waar ik zie hoe in Comité A. waar de overheden aan tafel zitten en waar niet echt wordt gezegd dat de gemeenten de aanbeveling moeten uitvoeren, maar waar alleen wordt gesproken over een aanbeveling in het verlengde van wat de opvatting is van het Comité. de overheden plots een vereniging vormen. Ik durf dat al eens oneerbiedig het syndicaat van de gmcncntcn noemen Ik zie dat systeem echt niet werken bij de onderhandelingen. Het lijkt mij trouwens niet juist te zijn.

Wat is nu eigenlijk autonomie? Daarover moeten wij tot duidelijkheid komen. Er wordt nu breedvoerig over autonomie gesproken. Ei kan dezer dagen geen verklaring worden afgelegd zonder dat woord te gebruiken. Autonomie blijkt te bestaan telkens er iets wordt opgelegd dat min of meer vervelend is, maar autonomie bestaat blijkbaar niet in dit geval. Hier moet de autonomie zijn dat de Minister, hetzij de nationale, hetzij die van de Gemeenschap, neen zegt tot de vakbonden. Dan is iedereen gerust en is iedereen afgeschermd van de vakbonden. De gemeentebestuurders kunnen dan hun handen in onschuld wassen en verwijzen naar wat van bovenaf is opgelegd. Zij kunnen dan zonder bezwaar elke toegeving weigeren. Ik vind echter dat wanneer er een aanbeveling komt het iedereen vrij staat die toe te passen of niet. Hier werd door bepaalde sprekers gesteld dat een aan-

beveling van bij voorbeeld Minister Tobback, toch niet kan worden genegeerd. Men vreest dat voor populariteitsverlies en demotivering. Ik moet er echter de aandacht op vestigen als de Regering onderhandelt over drie of twee procent en er wordt maar toegegeven op twee procent, dit ook geen populaire maatregel is. Er wordt zelfs een hele vrijdag tegen de maatregel gestaakt en er wordt tegen betoogd. Laten wij duidelijk zijn, een ieder moet ter zake zijn verantwoordelijkheid nemen.

De heer A. Denys : Die vergelijking gaat niet op.

Minister L. Van den Bossche : Die gaat perfect op. mijnheer Denys, omdat u zowel ten aanzien van de gemeente als nationaal uw verantwoordelijkheid moet dragen. Ik heb gemeenten gekend die hun verantwoordelijkheid op zich namen en bovenop de nationale, bijkomende voordelen verleenden.

De Voorzitter : De heer Van Eetvelt vraagt hc t woord.

De heer J. Van Eetvelt : Mijnheer de Minister, op het ogenblik dat iedereen ermee akkoord gaat dat ambtenaren van de gmcncntcbesturen en openbare besturen onderbetaald worden en men krijgt dan een aanbeveling van de Minister van Binnenlandse Zaken, daarover gaat het in dit geval, zou het blijk geven van een zekere agressieve onverschilligheid om daar dan niet op in te gaan als gemeentebestuurder. Het is geen kwestie van moed, maar van rechtvaardigheid om op de aanbeveling in te gaan.

Minister L. Van den Bossche : Daar verschillen wij van mening.

Ik geef u het voorbeeld van de inhaalbonificatie. Als u nu plots hier in de Vlaamse Raad komt verklaren dat zodra de aanbeveling er is, een ieder bijna geacht wordt ze toe te passen of anders agressief onverschillig is, dan begrijp ik de opbouw van het systeem niet meer.

Ik stel vast dat in sommige grote steden, bij voorbeeld Gent, naar aanleiding van een interpellatie van de oppositie, de burgemeester weigert tot

op heden om de 12.000 frank in te schrijven en erover te laten stemmen, gewoonweg met het argument dat er geen geld voor is. Zo eenvoudig is het. De burgemeester stelt vast dat hij in financiële moeilijkheden zit omwille van de duizend redenen uit het verleden en van honderden uit het heden en heeft de moed te zeggen, dat zolang er geen begroting is waarmee de maatregel kan worden genomen, hij daarop niet toegeeft. Ik stel ook vast dat men hier nu komt zeggen dat op een aanbeveling niet anders kan worden gereageerd, hoewel het geld er niet is. Dat gaat niet op. Ik wil aanvaarden dat niet altijd zomaar op aanbeveling CAO's kunnen worden gesloten.

Wat de twee procent betreft, daar volg ik een beetje collega Van Eetvelt. weet ik dat het voor de gemeenten lang niet eenvoudig is om die te weigeren.

Mijnheer Cardoen, dat gaat niet op. U dient niet enkel de brieven te lezen maar ook de andere mededelingen. Er wordt soms nogal selectief gelezen.

Ik heb duidelijk gezegd dat het Gemeentefonds een bodemkoers heeft bereikt dat Op dit ogenblik een aanbeveling aan de lokale besturen ondcrtckcncn slechts eerlijk is wanneer men zich tegelijkertijd realiseert dat het niet opnieuw kan worden doorgeschoven en dat het in 1991 voor het Gemeentefonds gevolgen zal hebben.

De heer E. Vankeirsbilck : Het probleem is eigenlijk fundamcntcler. Hoc komt het dat eigenlijk geen vertegenwoordigers van de lokale besturen rechtstreeks kunnen worden opgenomen of opgenomen zijn in de Comités A en C, die met de vakbonden van het overheidsperoneel onderhandelingen voeren, zodat men bij het begin van de discussie ter zake, als lokaal bestuurder, een inbreng kan doen. Dat is toch fundamenteel. Wij kunnen als gemeentebestuurders - werkgevers nooit rond de tafel gaan zitten.

Minister L. Van den Bossche : Maar u zit toch rond de tafel. Over het rond de tafel te gaan zitten beslist u

Van den Bossche

in uw eigen gemeente. Meent u misschien dat ik 308 burgemeesters moet uitnodigen.

De heer E. Vankeirsbilck : Neen.

Minister L. Van den Bossche : Wie dan ?

Minister E. Vankeirsbilck : VLARECO !

Minister L. Van den Bossche : Inzake VLARECO moet ik toch iets merkwaardig zeggen. Tot op heden dacht ik dat daar de democratie perfect functioneerde. Naar aanleiding van een motie ondervroeg ik onlangs sommige leden – waarvan er hier aanwezig zijn – of die zij ook hadden goedgekeurd, waarop zij mij hebben geantwoord dat zij niets hebben gestemd en dat zij daarvan niet op de hoogte zijn. Indien ik hen moet geloven worden er tijdens die algemene vergaderingen bij éénparigheid zaken gestemd, waarvan sommigen achteraf beweren dat zij van niets weten. Achteraf wordt mij ook gezegd dat sommigen brieven hebben geschreven om te zeggen dat zij niet tot de éénparigheid behoorden, maar intussen wordt dat bericht nog altijd rondgestuurd. Op die wijze kan ik niet weten hoe de zaken ervoor staan.

De heer G. Cardoen : Alle leden die tijdens de Algemene Vergadering van VLARECO aanwezig waren hebben eenparig die motie gestemd. Zij die er niet aanwezig waren dienen enkel zichzelf te verwijten. Het is best mogelijk dat zij achteraf, wanneer zij dat hebben gelezen, hebben gezegd dat wanneer zij wel aanwezig waren geweest, zij daarmee niet akkoord waren.

Minister L. Van den Bossche : Neen, het gaat om leden die aanwezig waren.

De heer G. Cardoen : Mijnheer de Minister, wat u daar zegt is zeer ernstig.

Minister L. Van den Bossche : Ik meen ook dat zoiets ernstig is en daarom zeg ik het ook in het openbaar.

De heer G. Cardoen : Wil u mij de namen citeren van hen die aanwezig

waren en u dergelijke zaken hebben verklaard ?

Minister L. Van den Bossche : Eén van hen is de heer De Loor, die hier aanwezig is.

De heer H. De Loor : Inderdaad, dat werd behandeld tijdens de Algemene Vergadering, maar het werd in VLARECO niet voorbereid. Mijnheer Cardoen, ik heb toen gezegd dat ik betreurde dat men tijdens een Algemene Vergadering een tekst naar voren brengt, die niet werd voorbereid in VLARECO.

De heer G. Cardoen : Ik zal u de notulen voorleggen.

De heer H. De Loor : Tijdens de eerstvolgende vergadering, na de algemene Vergadering, heb ik daartegen geprotesteerd.

Minister L. Van den Bossche : Ik herhaal dat men wel degelijk niet langer zwaardere personeelslasten kan blijven doorschuiven zonder daarmee rekening te houden. Wanneer u zegt dat u als werkgever via deze tijdelijke vereniging rond de tafel dient te zitten om dan een redenering op te bouwen, die grotendeels terecht is, waarbij wordt gezegd dat het via het Gemeentefonds dient te worden gegeven, dan is het in feite diegene die het moet geven, die aan de tafel moet gaan zitten. De laatste redenering betreffende de volgende CAO kan ik aanvaarden. Dat is evenwel mijn persoonlijke overtuiging. In de Vlaamse Regering werd daarover nog niet bevestigd, maar ter zake is uw eis terecht.

Thans kom ik tot de andere opmerkingen. Ik heb reeds gesproken over de GESCO's, dat is trouwens een nationale zaak.

Inzake het Gemeentefonds – en dit is trouwens een belangrijke discussie – heb ik reeds grotendeels geantwoord. Ik wens te onderstrepen dat ik het niet eens ben met het pleidooi dat hier door sommigen wordt gehouden om het Gemeentefonds te laten evolueren, conform de mechanismen van de financieringsweg.

Ik wens de Volksuniefractie wakker te maken, voor zover op de andere

banken alle Vlamingen reeds wakker zijn. Dit is een merkwaardige redenering. Men zegt mij dat het mechanisme van de financieringswet niets anders is dan uitgaan van een bepaalde uitgavenstructuur, meer bepaald van een nationale, een unitaire uitgavenstructuur. Dit wordt gedurende 10 jaar geëxtrapoléerd ; en groeit aan om tot een resultaat te komen, waarvan men vond dat het in zijn geheel rechtvaardige verdeling was.

De redenering is dat, wanneer men een decreet opstelt er moet worden voor gezorgd dat de aangroei identiek is met wat in de financieringswet is ingeschreven.

In feite zou ik aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad willen vragen deze Raad grotendeels te ontbinden. Inderdaad, wij moeten dus over de financiering niet meer spreken, vermits ze reeds vastligt in de financieringswet, zodat ze ne varietur voor de rest van het leven blijft bestaan. Het was éénmaal zo in het unitaire België ! Waarom hebben wij dan al deze moeilijkheden doorstaan ? Waarom herhalen wij dan steeds – en dit werd reeds in 1981-1982 door Voorzitter Geens gesteld – dat alle gelden die moesten worden overgeheveld één budgettaire massa zouden uitmaken en dat autonomie betekent de besteding van die massa en het zelf kiezen ervan. Wil men nu in officiële documenten doen alsof er een soort oplichting zou gebeuren, indien de financieringswet niet letterlijk zou worden gevolgd ?

Ik wens erop te wijzen dat de financieringswet voornamelijk een resultaatwet is, waarbij een ieder heeft toegezien op het resultaat van de overdrachten en waar telkens weer werd gesteld dat men achteraf autonoom en vrij zijn bestedingen zou kunnen doen.

Dat is in ieder geval tegenstrijdig met elke redenering over federalisme. Het federalisme waarbij men zegt federaal unitair op te treden als het goed uitkomt en waarbij men gewoon de unitaire mechanismen verderzet, is een zeer merkwaardig federalisme ! Het is de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Raad, mijnheer Daems.

De heer R. Daems : Mijnheer de Minister, er is een vraag die mij reeds een tijdje dwars zit. Indien ik mij niet vergis bestaat het koninklijk besluit nummer 163 nog steeds. Dit koninklijk besluit zegt dat het Gemeentefonds, op het unitaire vlak, diende te evolueren in functie van de niet-renteuitgaven. Is thans dit koninklijk besluit al dan niet van kracht ? Ik weet niet wat ermee gebeurt. Er bestaat dus een koninklijk besluit dat van kracht was. Er werd geregionaliseerd, maar daarom valt dit koninklijk besluit niet weg. Wat gebeurt er nu mee ?

Minister L. Van den Bossche : De discussie geldt voor 1987-1988.

De heer R. Daems : Mijn vraag is : wat gebeurt er met bedoeld koninklijk besluit ?

Minister L. Van den Bossche : U moet de nationale Minister interpelleren !

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, u bent de man van de logica. wat ik trouwens apprecieer. Ik snap echter de logica niet waarbij men vroeger steeds zie – zoals collega Daems het trouwens stelde – dat het Gemeentefonds evolueerde met de niet-renteuitgaven.

Wij stellen vast dat de lopende uitgaven van de Vlaamse begroting stijgen met 1.05 procent. Steeds volgens dezelfde logica moet dan worden gesteld dat het Gemeentefonds en het Provinciefonds met hetzelfde percentage stijgen. Het tegendeel gebeurt. U blokkeert op het bedrag van 1989. Er is dus een stijging van 0.0 procent. Dit is bijgevolg in tegenstelling met de vroegere logica die via besparingen soms leidde tot een dalende trend. Dat is juist, maar het was logisch. Welke logica volgt u nu om te zeggen dat u een blokkering invoert, terwijl de uitgaven van de Vlaamse begroting met 4,05 procent stijgen.

Minister L. Van den Bossche : Ik volg de juridische logica. De discussie zoals u ze voert betreft de jaren 1987-1988 maar niet 1989-1990. Voor die twee jaren stelt zich het probleem van de toepassing van de twee koninklijke besluiten die onbetwistbaar moeten worden toegepast. Er is al-

leen maar een discussie over wie moet betalen. Ik heb hierop reeds geantwoord ingevolge een vraag van collega Cardoen of Van Hooland. Ik heb toen gesteld dat er een discussie was over de betaling, maar niet over het verschuldigd zijn. Het gaat wel degelijk over 1987-1988 en niet over 1989-1990, want dit koninklijk besluit geldt zo maar niet.

De heer A. Denys : Het betekent dat men bij de onderhandelingen over de financieringswet niet aandachtig is geweest ; bijgevolg heeft men een fout begaan.

Minister L. Van den Bossche : Dit is uw interpretatie. De discussie gaat over wie er moet betalen.

De heer A. Denys : U geeft het dus zelf toe.

Minister L. Van den Bossche : Neen, ik geef het niet toe. Wij zeggen allebei dat wij gelijk hebben. Ook in het Overlegcomité werd over dit probleem gesproken en ieder blijft bij zijn standpunt.

De heer A. Denys : Feit is dat de koninklijke besluiten blijven bestaan en nergens worden uitgevoerd.

Minister L. Van den Bossche : In elk geval werden zij in 1987 en 1988 uitgevoerd.

De heer F. Willockx : De financieringswet vervangt de koninklijke besluiten vanaf 1 januari 1989. Daarover bestaat geen discussie. Toch is het debat over wie betaalt, reëel. De koninklijke besluiten hebben immers in 1987 en 1988 gegolden en de gemeenten hebben recht op meer dan 3 miljard frank tegoeden. Het spreekt vanzelf dat de Minister gelijk heeft wanneer hij verklaart dat sinds de financieringswet het geld voor de uitvoering van de koninklijke besluiten niet van de Vlaamse begroting moet komen.

Minister L. Van den Bossche : Indien men een federale logica hanteert, moet het Gemeentefonds geen rekening houden met het mechanisme van de financieringswet. De Vlaamse Executieve moet haar verantwoordelijkheid opnemen en een raming maken van de evolutie van het Fonds.

Dit is een zuivere politieke verantwoordelijkheid, waarop de Executieve kan worden geëvalueerd en waarmee men al dan niet akkoord kan gaan. Zij moet hoe dan ook haar eigen beslissingen nemen.

Er werden ook vragen gesteld over het gebruik van het Hulpfonds. Dit Fonds kan enkel worden gebruikt door gemeenten die daarvan sinds 1983 gebruik maken.

De heer Pede heeft gezegd dat een decreet dat de evolutie van het Gemeentefonds regelt goed is, maar dat hij er niet in gelooft.

De heer J. Pede : Dat heb ik niet gezegd.

Minister L. Van den Bossche : U hebt gezegd dat een dergelijk decreet u geen garantie op rechtszekerheid geeft.

De heer J. Pede : Mijnheer de Minister, u hebt mij slecht begrepen. Ik heb met voorbeeldcn uit het verleden aangetoond dat u al te optimistisch bent, wanneer u verklaart dat een decreet voor de toekomst rechtszekerheid biedt. Men heeft ons de belofte vaak gedaan en toch voortdurend geknoeid met de dotatie van het Gemeentefonds. Dit klopt toch ?

Minister L. Van den Bossche : Ik betwist dit niet, maar stel u een weder-vraag. Wanneer wij een decreet goedkeuren dat kan evolueren is het perfect mogelijk elk jaar bij het begrotingsdecreet daarvan af te wijken. Absolute garantie heeft men niet, zelfs niet met de Grondwet. Die kan men enkel moeilijker herzien. Daarover zijn wij het eens. Een absolute rechtszekerheid bestaat niet. De Vlaamse Raad moet wel met een duidelijke politieke beslissing bij artikel van het decreet afwijken. Dit is in het verleden trouwens geregeld gebeurd. Mijn vraag is : is het niet belangrijk dat er toch een decreet bestaat ? Ik geloof dat wij het allen eens zijn over de noodzaak van een decreet.

Het derde probleem dat vaak werd aangekaart en mij ook sterk bezighoudt, is het probleem van het Investeringsfonds en zijn eventuele globa-

Van den Bossche

lisering. De heer Vanhorenbeek heeft dit probleem zeer duidelijk geschetst. In een toestand van budgettaire tekorten op het gebied van subsidiëring is elke beslissing de facto een willekeurige beslissing. Niemand zal dit tegenspreken. Het is onontkoombare werkelijkheid, hoe ernstig men het ook meent. Het probleem kan nooit helemaal worden opgelost zonder de budgettaire massa aanzienlijk te vergroten. Daarvoor bestaan er geen mogelijkheden. De globalisering van het Investeringsfonds zal niet alle problemen oplossen.

De heer Pede zegde dat er omtrent de grote werken problemen zouden rijzen. Dat is juist. Wij zullen moeten nagaan of dat reëel, maar niet onoverkomelijk probleem opweegt tegen de voordelen van de objectivering.

Zoals collega Vankeirsbilck meen ik dat wij moeten zoeken naar nieuwe criteria. Of er een splitsing tussen Gemeenschappen en Gewesten moet komen weet ik niet, maar wij zullen andere criteria moeten gebruiken om de rechten van alle gemeenten te berekenen.

Collega Cardoen zegde terecht dat het niet is omdat er in de ene gemeente noden bestaan dat ook een andere gemeente een deel van de kredieten nodig heeft die nu door het Gewest worden gereserveerd voor subsidies buiten de investeringen.

De heer J. Pede : Hierbij mag u niet vergeten dat u ook voor de provinciale toelagen uit dezelfde kredieten moet putten.

Minister L. Van den Bossche : Dat weet ik. Toen we het hier hadden over een toename met 3,5 miljard waren een aantal miljoenen al niet beschikbaar. Ook voor toelagen aan de provincies zullen criteria moeten worden gehanteerd. Als bij voorbeeld twee provincies gebouwen hebben opgetrokken die meer lijken op Paleizen dan op gebouwen, dan spreekt het vanzelf dat de andere Provincies minder ambitie zullen mogen hebben om gelijkaardige paleizen op te trekken, maar dat is misschien niet zo erg.

De heer J. Pede : Wie heeft dergelijke plannen ?

Minister L. Van den Bossche : Naar verluidt staan er nog twee kandidaten te wachten en ik heb vorige week in de krant gelezen dat men er dicht bij mijn huis ook al over droomt.

Een Investeringsfonds, met het behoud van de globale massa geld, heeft het grote voordeel dat het kan worden geobjectiveerd.

Ik ga akkoord met de heren Van Eetvelt en Cardoen dat de huidige toekenning van subsidie een veel ernstiger aantasting is van de gemeentelijke autonomie. Wanneer nu een college in zijn begroting, die in evenwicht is, werken inschrijft moet het gaan opbellen – minder beleefd : bedelen, of modern : lobbyen – om er voor te zorgen dat men de toelating krijgt. Volgens mij is dat een slecht systeem, ook voor de relatie tussen de gemeenten en de centrale overheid, omdat het hier gaat om een relatie van volledige dependentie.

Ik heb geen bezwaar tegen een voogdijrelatie, zelfs niet tegen een relatie waarin centraal wordt beslist waarvoor de gelden worden aangewend, want dan gaat het steeds om duidelijk herkenbare beslissingen van politiek aard waar ja of neen wordt gezegd. Een subsidiëeringsbeslissing wordt echter in stilte genomen en is niet echt controleerbaar. Zoals collega Vanhorenbeek zegde is het spanningsveld tussen het beschikbare geld en het gevraagde geld nu afhankelijk van willekeurige beslissingen.

Daarom hoop ik dat wij een dergelijk Investeringsfonds kunnen creëren. Alles ligt ter discussie in de Vlaamse Regering en ik heb mijn voorbereidende nota ingediend.

Daarna zullen we moeten uitzoeken welke normen zullen worden gehanteerd, met welke criteria rekening zal worden ge houden. enzovoort. Toch blijft er nog altijd een marge voor het beleid, namelijk het percentage van wat mag worden opgenomen in dat Investeringsfonds en een technisch fiat over bepaalde werken, waarbij ik denk aan de rioleringswerken gepland door Minister Kelchtermans,

om na te gaan of zij passen in het globaal beleid.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, ik volg uw redenering. Destijds hebben wij ook gezegd dat een Investeringsfonds een goede zaak is als de bedragen groot genoeg zijn, omdat er anders door versnippering bij de verdeling over de gemeenten problemen kunnen ontstaan voor de grote werken.

Hebt u echter geen kans gemist met de bonus waarover wij konden beschikken ingevolge de 2,7 miljard voor Luik ? Die bedragen hadden naar het Investeringsfonds kunnen gaan, in plaats van ze te gebruiken voor de bestrijding van kansarmoede. Dan hadden wij een grotere pot gehad.

Er bestaan plannen om in Vlaanderen het water zuiver te krijgen voor 1995. Er werden berekeningen gemaakt, onder meer in het SOBE-MAP-rapport . Daarvoor is 70 miljard nodig. Op welke wijze zal het Investeringsfonds voor dat bedrag kunnen zorgen ?

Zal het Investeringsfonds het instrument zijn waarop de gemeenten zich moeten beroepen ? Op welke wijze zal u 70 miljard vinden om tegen 1995 alle rioleringswerken aan te sluiten aan de waterzuiveringsstations en de collectoren ?

Minister L. Van den Bossche : Tot op heden werd door niemand bevestigd dat het bedrag van 70 miljard het juiste bedrag is. De precieze grootte van het bedrag werd nog niet ingeschat. De desbetreffenden zullen hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Een discussie zal moeten worden gevoerd of daarvoor meer geld moet worden uitgetrokken of niet. Zo neen zullen de gemeenten worden uitgenodigd dat geld bij voorrang bij het Investeringsfonds te halen. Mijnheer Denys, u stelt een vraag voor de toekomst, vraag die vandaag niet aan de orde is.

De heer A. Denys : U weet zeer goed dat dit geen vraag voor de toekomst is, maar dat als de gemeenten het objectief van de Vlaamse Executieve willen bereiken, dit in de ko-

Denys

mende vijf à zes begrotingsjaren moet worden gepland, zoniet zullen wij er nooit geraken. De taak van de gemeenten is het aansluiten van de riolering.

Minister L. Van den Bossche : De gemeenten zullen moeten kiezen. Zij zijn op de hoogte van het objectief.

De heer A. Denys : Uw systeem inzake waterzuivering zal niet kloppen als u niet stimulerend of sanctionerend zal optreden.

Minister L. Van den Bossche : Het is mijn verantwoordelijkheid niet of er al dan niet sanctionerend moet worden opgetreden. Het is de verantwoordelijkheid van deze Raad, maar dan belanden wij opnieuw in de discussie over autonomie.

De heer A. Denys Neen.

Minister L. Van den Bossche : U kaart het feit aan dat op een bepaald moment bijkomend geld zal worden toegestaan, indien men het gebruikt voor de riolering – u ziet het probleem reeds opduiken – of dat als er geen bijkomend geld wordt toegestaan en het huidige geld wordt bekomen via het Investeringsfonds. Bij voorrang niet gebruikt wordt om nieuwe rioleringen aan te leggen, en gesanctioneerd moet worden. Dat is al te eenvoudig. Ik waarschuw u niet de naam te krijgen knager aan de autonomie te zijn.

De heer A. Denys : U weet dat het probleem van de waterzuivering pas kan worden opgelost als er een afspraak komt tussen enerzijds de Waterzuiveringsmaatschappij en anderzijds de gemeenten om de toevoer via rioleringsnetten tegen 1995 uit te bouwen. Want anders heeft het geen zin. Zullen die afspraken worden gemaakt onder de vorm van een subsidiërende stimulerende werking of op welke andere wijze ?

Minister L. Van den Bossche : Ter zake zijn nog andere personen dan ikzelf betrokken. U zal de beslissingen vernemen als ze getroffen zijn. Tot op heden werd ter zake nog geen beslissing genomen.

De heer A. Denys : Ik stel vast dat er op dat terrein geen enkele visie bestaat.

Minister L. Van den Bossche : Er is een perfecte visie op dat terrein. Er is een opbouw van beslissingen in hoofde van mijn collega die leefmilieu onder zijn bevoegdheid heeft. Bepaalde studies werden ingediend.

De heer A. Denys : U werkt naast mekaar.

Minister L. Van den Bossche : Neen. Werken wij naast mekaar omdat volgens u blijkbaar de nieuwe methode door u zo wordt aangeprezen ? De studie komt binnen. men moet ze letterlijk aanvaarden en optreden. zonder te inventariseren waar het probleem zit van de gemeentelijke riolering. U hebt het bedrag zonder meer overgenomen. Ik raad u aan eerst de studie grondig en kritisch te lezen. pas dan zal u dat cijfer met veel voorzichtigheid hanteren, zeker in relatie met de gemeenten. Er zijn problemen met de gemeenten in verband met de riolering. Er zijn collectorcn die op dit ogenblik bestaan en een aantal jaren geleden werden gebouwd. maar waar de gemeenten blijkbaar niet op waren aangesloten. waardoor de collectorcn niet optimaal functioneerden. (Protest van de heer Denys)

De harde werkelijkheid is dat de inplanting van een aantal collectorcn betwistbaar is. Zij functioneren niet volledig omdat de gemeentelijke riolering er niet of te weinig aangesloten is. Dat probleem is echter niet nieuw ; men heeft het geërfd.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de Minister. het water in Vlaanderen is zeer vuil. dat is een eerste punt. Ten tweede, zijn er problemen met de rioleringen en op dat vlak staat ons land achter op de ons omringende landen. Ten derde, willen we de kwaliteit van het water verbeteren, dan zal in eerste instantie het rioleringsnet moeten worden aangepast, hetgeen momenteel onder de verantwoordelijkheid valt van de gemeenten. Dat zijn drie concrete vaststellingen. De heer Denys heeft niets meer of niets minder gezegd. Hij vroeg terecht wat het standpunt was van de Vlaamse Exe-

cutieve. Mijnheer de Minister, u moet niet zeggen dat hierover niets werd beslist, want vandaag stelde de Executieve dat zij voornemens was heel wat te doen voor het leefmilieu. Zo zou zij er tegen 1995 voor zorgen dat het water minder bevuild is.

Mijnheer de Minister, als u A zegt moet u ook B zeggen en onze vraag is welk uw standpunt is ten aanzien van de gemeenten. Zullen zij zelf alles moeten financieren of zal de Executieve op dat vlak andere maatregelen voorzien ?

Minister L. Van den Bossche : Mevrouw Vogels, ik heb gezegd dat er tot op heden ter zake geen bijzondere reglementering is voorzien. De bestaande reglementering en de subsidiëringen blijven dus van toepassing. Wij discussiëren hier over het creëren van een belangrijker Investeringsfonds om de huidige subsidiëringse- geling op te vangen.

De samenvoeging van de middelen zorgt immers niet voor meer geld en lost het probleem dus niet op. Dat is hetgeen ik zei en toen begon de heer Denys met de discussie die eigenlijk voor oermorgen is gepland.

Mijnheer Denys, deze discussie zal in eerste instantie moeten worden gevoerd vanuit het oogpunt van het leefmilieu. Het is duidelijk dat wanneer men een versnelde inspanning wilt ten opzichte van de globaliteit van de gevraagde werken. men dat met de bestaande massa niet aankan. Daarvoor moet men duidelijk weten wat er fout loopt op het vlak van de rioleringen. Uiteraard lopen er ook andere zaken fout dan enkel het rioleringsnet.

Tot op heden is de subsidiëring in deze begroting gehandhaafd zoals vorig jaar, met dien verstande dat er 10 procent meer middelen vrijkomen. Daar waar vorig jaar 80 procent van het oorspronkelijk bedrag werd vrijgegeven, gaat het nu om 90 procent, van het bedrag dat oorspronkelijk in de begroting 1989 was ingeschreven. Bovendien werden de gemeenten reeds meermaals uitgenodigd om hun prioriteiten kenbaar te maken. Ik heb alle nieuwe en bestaande meer-

Van den Bossche

derheden aangeschreven met de vraag mij hun prioriteiten mede te delen.

Wel heb ik ter zake de gemeentelijke autonomie volledig laten spelen en tot op heden wordt er ook niet aan gedacht deze autonomie op dat vlak af te bouwen.

Mijnheer Vanlerberghe, het financieel meerjarenplan is duidelijk één van de belangrijke beleidsinstrumenten. Sommige collega's wezen er echter op dat er nog steeds problemen bestaan in verband met sommige punten van dit financieel meerjarenplan. Immers, zolang men in het departement Financiën niet komt tot een jaarlijkse expliciete 'aanduiding van de bestedingen, loopt dat al gedeeltelijk fout. Dat is een eerste element. Een tweede element : zolang er geen decreet bestaat in verband met de evolutie van het Gemeentefonds, zullen de zaken kaduuk blijven lopen. Dat maakt het gemeenten moeilijk het meerjarenplan volledig te kunnen naleven.

Wat de opmerking van de heer Vanlerberghe betreft in verband met het openbaar ambt - en ook collega Van Hooland heeft hierop gewezen - is het duidelijk dat ten einde een en ander juist te kunnen inschatten, eerst het koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 89 § 4 moet worden gepubliceerd. Hierin wordt inderdaad de marge bepaald waarbinnen de vormgeving kan gebeuren.

Wat de objectivering betreft heb ik een nota neergelegd, zoals afgesproken met de collega's in de Vlaamse regering. Binnenkort zal een eerste discussie over de krachtlijnen van deze objectivering in de schoot van de Vlaamse Regering plaatsvinden.

Collega Van Hooland meent dat er te veel Fondsen bestaan ; daarop heb ik daarstraks reeds geantwoord. Ik denk dat er op zichzelf niet te veel Fondsen bestaan. Het Gemeentefonds en het Investeringsfonds zouden kunnen groeien, zij het met verschillende berekeningswijzen, indien er bedragen worden aan toegevoegd. Voor de rest krijgen wij geen ver-

menigvuldiging van fondsen. Wat het Fonds voor Kansarmoede betreft, kom ik daarop later terug.

De discussie over de autonomie van de gemeenten werd reeds herhaaldelijk gevoerd. Ik weet best dat, in hoofde van de lokale besturen, men terecht de bril opzet om te kijken of het centrale gezag niet te ver gaat. Ik meen dat collega van Eetvelt op de juiste lijn zit. De belangrijkste oefening is de oefening die nog niet is gebeurd, met name deze van decentralisatie en deconcentratie. De Gemeentecommissie zal eerstdaags worden geïnstalleerd. Ik hoop dat hieruit veel oplossingen te voorschijn komen, zodanig dat op concrete items kan worden gediscussieerd. Dit is inderdaad het vergeten debat van de laatste jaren.

Men zal zich echter wel op dit debat moeten beroepen om te komen tot de hertekening van de kaarten. Gedurende de laatste tien jaar hebben wij veel te veel een welles-nietespelletje gespeeld, met een opeenvolging van verschillende figuren verantwoordelijk voor Binnenlandse Aangelegenheden. De essentie van het debat ligt inderdaad daar waar de heer Van Eetvelt die daarstraks heeft gelegd in zijn uiteenzetting in verband met decentralisatie en deconcentratie. Het is op dit vlak dat de discussie moet plaatsvinden.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de Minister, ik kan niet nalaten u even te onderbreken in dit zeer interessant debat.

In mijn uiteenzetting heb ook ik gepleit voor meer autonomie, zonder daarom meer geld te vragen. Vandaar dat ik mij gerechtigd voel nu iets te zeggen. Ik heb inderdaad gezegd dat, naar mijn gevoel, het bestaan van drie Fondsen eigenlijk een te ingewikkeld systeem is, wat ons nog altijd niet toelaat in een gemeente gewoon naar eigen voorkeur en inzicht autonoom te functioneren.

Wat de autonomie betreft, heb ik ook gezegd dat men de gemeenten meer gerust zou moeten laten. Inderdaad, bepaalde circulaire's hebben wij helemaal niet nodig ; zij brengen ons eerder in verlegenheid. Ik sluit mij

aan bij datgene wat de heer Vankeirsbilck heeft gezegd. Inderdaad, ik zie niet goed in wie ons vertegenwoordigt in Comité A of andere en ik pleit ervoor, al was het louter preventief, om de autonomie te vrijwaren, zoals het inzake autonomie ook hoort.

Mijnheer de Minister, ik heb met nadruk gezegd dat wij in gemeentelijk verband veel te veel worden betuteld in alle opzichten en vooral wat het personeelsbeleid betreft. Wij zouden veel autonomer moeten zijn, ook wat de remuneratie, de selectie, de bevorderingsmogelijkheden, het toekennen van bepaalde types van loopbanen betreft.

Naar mijn gevoel heeft de discussie in Feite slechts met één punt te maken : of het nu gaat over rioleringen of andere, liet gaat over **geld**. Gemiddeld genomen is de fiscaliteit in de gemeenten relatief hoog en zij zal in de komende jaren nog toenemen - en dit is onze vrees - omdat de kosten van mismanagement in onze gemeenten te hoog zijn en bovendien het management er inderdaad ver achterop is.

In dit verband verwacht ik nog een antwoord op mijn vraag met name wat men ooit heeft gedaan voor gemeenten of steden die blijk gaven van een goed beheer. Bij mijn weten werd **n o o i t** een premie toegekend voor goed beheer en ik hou mijn hart vast om w a t er de komende jaren gaat gebeuren. Eigenlijk zouden wij de gemeenten ertoe moeten aanzetten hun problemen te herformuleren. Wij werken nog altijd met traditionele uitgavenstromen die wij niet meer kunnen betalen, ook u niet, mijnheer de Minister. Wij zouden de steden en gemeenten ertoe moeten aanzetten hun autonomie ten volle aan te wenden en hun problemen van management ten gronde te herformuleren.

Minister L. Van den Bossche : Dat probleem van personeelsbeleid dat u aanhaalt is niet nieuw. Daar zal wel verandering in komen met het decreet op de voogdij. I k zou niet zo ver als u willen gaan, mijnheer Van Hooland, en een totale liberalisering van de personeelsformatie en -remuneratie bepleiten. Niet alle gemeen-

Van den Bossche

ten zijn ter zake even wijs en zelfs de grote steden zijn niet altijd wijs. Kijk maar eens naar het voorbeeld van Antwerpen en Gent. Het is gemakkelijk te zeggen dat alle gemeenten wijs genoeg zijn om hun problemen op te lossen, de realiteit bewijst dat niet altijd het geval is. Zelfs de operatie van 17,1 miljard zal niet genoeg zijn om het probleem van de grote steden op te lossen. Nog jarenlang zullen zij met problemen te kampen hebben. En sommigen vragen zich nu al af hoe ze in die besturen nog meer personeel zullen kunnen laten afvloeien. Ik pleit dus voor een zekere voogdij. Trouwens voor Antwerpen en Gent is er nooit een strenge voogdij geweest. De banken van Antwerpen en Gent waren in het Parlement druk bezet en geen enkele Minister durfde het aan met die mandatarissen ruzie te maken. In de loop der jaren is er zo één en andere misgelopen en vandaag worden wij met de gevolgen geconfronteerd.

Het spreekt natuurlijk vanzelf dat steden en gemeenten, maar ook de BRT bij voorbeeld, voor wijzigingen in de lagere categorieën, bij voorbeeld om van een werkvrouw een werkvrouw eerste klasse te maken, niet de hele administratieve weg moeten volgen. Het decreet op de voogdij zal zulke richtlijnen overigens afschaffen. Een detailvoogdij lijkt mij inderdaad zinloos omdat wie aan de top staat, niet in staat is de details die zich 50 of 100 km verder afspelen, op hun juiste waarde in te schatten. Een totale liberalisering lijkt mij echter ongewenst.

De heer R. Van Hooland : Het feit dat u het voorbeeld van Antwerpen en Gent aanhaalt is symptomatisch. Ik ken die steden toevallig beter omdat ik er een audit heb gedaan. Wij hebben aan Antwerpen en Gent heel veel geld gegeven, zonder er echter voorwaarden aan te verbinden.

Minister L. Van den Bossche : Daar kom ik toe, mijnheer Van Hooland. Eén van de volgende punten die ik wil behandelen betreft de saneringsleningen en de voorwaarden daaraan verbonden. Die saneringsleningen ten bedrage van 17,1 miljard zullen

gepaard gaan met een schuldher-schikking en stringente voorwaarden. Wanneer de documenten desbetreffend klaar zijn, zal ik de Commissie inlichten over de voorwaarden van de leningen en over de ingreep van de overheid in de begrotingen van Gent en Antwerpen voor de volgende jaren. Wij zullen ter zake streng moeten optreden, maar ik besef ook dat wij in maart opnieuw problemen zullen hebben.

Wij zullen nu vrijdag het decreet over het Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën goedkeuren. Met de steden zijn de besprekingen nog niet helemaal rond, wat allerlei bijkomende maatregelen in hoofde van de Vlaamse Executieve noodzakelijk zal maken. Het is in elk geval duidelijk dat wij van de fouten uit het verleden moeten leren. Zoals de heer Vankeirsbilck hebt u, mijnheer Van Hooiand, ook verwezen naar het Vlaams Hulpfonds dat in 1983 werd gecreëerd, echter zonder veel voorwaarden te stellen. Dat heeft ook niet overal tot resultaten geleid. Ik heb hier het voorbeeld horen vernoemen van een gemeente waarvan ik kan zeggen dat de problemen vandaag opnieuw duidelijk bestaan. Het voorbeeld zal niet toevallig gekozen zijn, maar het is in elk geval een goed voorbeeld. Het is juist dat men door een gebrek aan voorwaarden tijdelijk een idee heeft van een betere begroting, maar men komt onmiddellijk opnieuw in dezelfde structurele moeilijke kheden.

Het is in elk geval niet de bedoeling dit te doen. Het is de bedoeling om samen met het Gemeentekrediet voor die steden en gemeenten, die een herschikking vragen, in een vrijwillig gesprek met de gemeenten na te gaan of de schuldher-schikking verantwoord is en of de toekomst niet in een onverantwoorde wijze wordt belast. Bovendien kan worden nagegaan of daaraan niet vrijwillig een aantal voorwaarden moeten worden gekoppeld, ten einde daar maximale sanering op gang te brengen.

In een vierde punt zegt u dat de gemeenten met een goed beheer nooit een premie hebben gekregen. Dat is juist, ik geef dat toe. Dat is één van

de moeilijke oefeningen bij de interne herschikking van het Gemeentefonds. Het is niet de facto zo dat een gemeente die overschot heeft, teveel geld heeft gekregen. Dat is natuurlijk niet gemakkelijk in te schatten. U hebt gelijk, men loopt daar risico's om dat te vergeten. Het zal dus een moeilijke oefening zijn om dit euvel tegen te gaan.

Inzake de investeringen meen ik reeds te hebben geantwoord. U kondigt de vijf moeilijke jaren voor de gemeenten aan. Collega Van Eetvelt heeft onder meer over de OCMW's gesproken. Het is duidelijk dat in heel het debat over de problematiek van wat men doorschuift naar de OCMW's, over de wijze van controle over de OCMW's, over uiteindelijk doorschuiven van het deficit van de OCMW's naar de gemeentebegroting, het OCMW één van de belangrijkste items zal worden. Men heeft nog altijd gemakkelijk de neiging bijkomende opdrachten te geven zonder dat dit één frank kost, maar waarvoor de gemeente dan toch de gevolgen mag dragen. Eén van de elementen bij de herberekening van het Gemeentefonds zal die fiscale draagkracht zijn. In verband met de OCMW's zal misschien moeten worden nagegaan of we daar niet sommige elementen, onder meer in verband met de steuntrekkers enzovoort, kunnen incalculeren met een gedeeld of met een zwak percentage in het berekenen van het Gemeentefonds.

Door collega Van Hooland werden een reeks vragen gesteld in verband met het openbaar ambt en meer bepaald of er voldoende ambtenaren waren overgedragen of niet. Het is moeilijk om dat met zekerheid in te schatten. Ik heb de indruk dat wij, inzake het aantal, er misschien te veel hebben om goede administraties te vormen. Ik denk dat het niet goed is administraties op te starten met een teveel aan personeelsleden.

Ik denk echter niet dat het probleem zich stelt in het kader van het aantal, maar meer in het kader van de kwalificatie. Hier krijgen wij natuurlijk het nationale probleem doorgeschoven, met name de niet-uitbreiding van het kaderpersoneel. Bovendien is er geen echte scholing geweest om

Van den Bossche

ambtenaren te recycleren of bij te scholen. Ook dat probleem krijgen wij mee met de overdracht. Ik denk dat het minder in de aantallen zit, want ik vermoed dat ik voor sommige technische functies overschotten zal hebben, minder in aantallen dan in kwalificaties, soms in kwaliteit of in niet herschoolde ambtenaren. Dat wordt een probleem bij het vormen van de Administratie. Het zal eerder een discussie worden over de inhoud dan over het aantal. Dat is niet nieuw. Deze discussie kunnen wij aankaarten wanneer wij de nationale staalkaart maken van het openbaar ambt.

Ik heb reeds gesproken over de objectivering. (*Onderbreking van de heer Denys*)

Bekijk de cijfers die ik vorig jaar bij de begroting heb gegeven en bekijk de cijfers die ik nu heb gegeven. Die kloppen quasi volledig. Het aantal zal quasi overeenstemmen met de prognose.

De heer A. Denys : Hoeveel ambtenaren komen er bij van Openbare Werken ?

Minister L. Van den Bossche : Er zullen ongeveer 4.000 mensen van Openbare Werken bij komen.

In verband met de objectivering van de loopbaan werd een voorstel ingediend bij de Vlaamse Regering. U mag dus binnenkort een initiatief verwachten. De heer Van Hooland heeft terecht opgemerkt dat de objectivering van de loopbaan moet worden gekoppeld aan de vorming. Ik kan hem gerust stellen dat wij geen Vormingsdirecteur in het leven zullen roepen. Dit zou ik niet op mijn geweten willen hebben. Wij denken er aan bepaalde ambtenaren een bijkomende taak van vormingscoördinator in hun departement toe te vertrouwen. Deze mensen zullen dus tijdelijk een bijkomende opdracht hebben, waarvoor zij een tijdelijke weddeverhoging zullen krijgen. Wanneer hun opdracht ten einde is zullen zij opnieuw hun vroegere taak opnemen.

U heeft ook gelijk, mijnheer Van Hooland, wanneer u zegt dat bijkomende

vorming een weerslag moet hebben op de mentaliteit en de structuur van administraties en departementen. Wie gevormd is wordt verondersteld de zaken scherper te zien. Indien de vorming geen invloed zou hebben op de mentaliteit en de opbouw van administraties en departementen zou de demotivering in de hand worden gewerkt. Dit is nu niet precies de bedoeling van de vormingsdienst.

Men heeft hier de vraag gesteld of RITA niet te voortvarend was. Ik meen dat RITA op tijd werd ingevoerd. De informatica is in onze Administratie verder doorgedrongen dan in de nationale administraties, met uitzondering weliswaar van Openbare Werken. De Vlaamse Administratie heeft hier het goede voorbeeld gegeven.

De informaticawereld is de jongste tijd echter grondig gewijzigd. De tijd is voorbij dat alles centraal moest gebeuren. De meeste problemen die hier werden aangehaald zijn precies het gevolg van de te centrale opbouw.

Men aanvaardt nog te weinig dat op het ogenblik op het gebied van hardware heel wat mogelijk is per dienst en per departement. Ook op het gebied van software kan veel worden verwezenlijkt indien er per directoraat-generaal één ambtenaar is, die bekwaam is de nodige programma's te genereren voor zijn dienst. Wij hebben vastgesteld dat men aldus op een beperkte hardware een heel pakket software kan maken, dat specifiek op de dienst is afgestemd. Dit verhoogt vanzelfsprekend de rendabiliteit van de informatica.

De evolutie van de kostprijs en van de mogelijkheden van de informatica laten toe dat wij opteren voor kleinschaligheid.

Inzake RITA-111 wordt een onderzoek ingesteld met het oog op de overheveling van de Administraties van Openbare Werken en Onderwijs. Wij moeten enerzijds verder werken met derden en een beroep doen op de privé-sector. Het zou inderdaad verkeerd zijn alles door onze Administratie te willen laten doen. Ander-

zijds moeten wij ook zorgen voor een administratieve poot – als ik het zo oneerbiedig mag uitdrukken – die sterker is dan het huidige CIC.

De heer R. Van Hooland : Dat heeft men gedurende de voorbije jaren niet gehad !

Minister L. Van den Bossche : Inderdaad, een van de grootste problemen waarmee het Kabinet wordt geconfronteerd, is dat men wel beschikt over een te goeder trouw werkende privé-leverancier – over het COI valt er niets te zeggen – maar tevens over een ambtenarij die bepaalde inschattingen niet kan doorgeven. Zo heeft men het opvolgingsdossier vanuit een centraal standpunt opgebouwd, wat bij de ambtenaren niet rendabel is. Beschikt men niet over een rendabel systeem, dan zal ook de ambtenarij niet meewerken. Men heeft dan wel een prachtig systeem dat niet werkt en veel geld kost.

Deze aspecten moeten worden bijgestuurd zodanig dat wij efficiënter kunnen gebruik maken van dezelfde kredieten voor informatica.

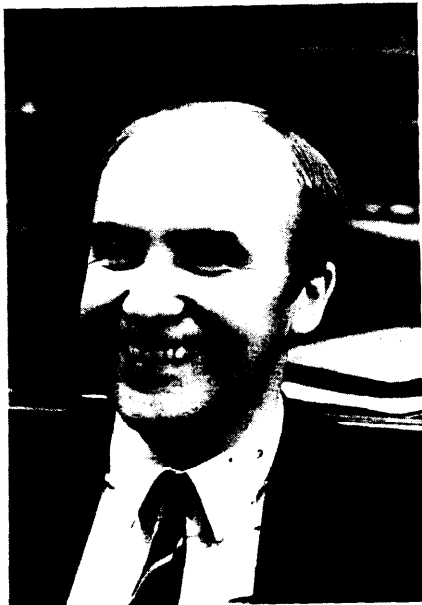
De heer Cardoen heb ik voldoende geantwoord en ik zal dus niet op zijn vragen terugkomen. Ik betreur het dat hij deze begroting niet zal goedkeuren en heb respect voor zijn keuze.

Bij het opstellen van de begroting werd de armoede gedeeltelijk over de lokale besturen verspreid. Dit is trouwens de reden waarom het Gemeentefonds niet werd verhoogd en het bedrag hetzelfde bleef als vorig jaar. Het gaat om armoedespreiding, omdat er geen sprake meer is van rijkdom.

Ook op de vragen van de heer Van Eetvelt heb ik al geantwoord tijdens mijn uiteenzetting.

Tenslotte doe ik opmerken dat men ofwel prioriteit geeft aan de bestrijding van de armoede – wat gevolgen zal hebben – ofwel geeft men aan de gemeentefinanciën absolute prioriteit.

Mij lijkt het in ieder geval goed dat wij het beleid van vorig jaar, met bepaalde aanpassingen – daarop heeft

Volksvetegenwoordiger A. Denys,
PVV-fractievoorzitter

de heer Vankcirbiick reeds *gewezen* – verderzetten. Begin januari zullen de artikelen van het Reglement op een meer teleologische manier worden gewijzigd, waardoor een grotere bereikbaarheid tot stand komt, zodat men technisch niet zal worden gehinderd door het koppelen aan artikelen.

Tot zover mijn, misschien al te uitvoerige, antwoorden op vragen waarop ik fundamenteel wou ingaan. (*Applaus bij de meerderheid*)

ONTWERP VAN DECREET tot oprichting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën

- 267 (1989-1990) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is thans het ontwerp van decreet tot oprich-

ting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Eetvelt, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, dit ontwerp van decreet heeft tot doel de oprichting van een gedebudgetteerd Fonds, ten einde de verplichtingen tegenover het Fonds 208 en de betrokken steden te kunnen nakomen. Dit Fonds werd opgericht bij koninklijk besluit nummer 208 van 23 september 1983.

Het Vlaams Financieringsfonds zal dus instaan voor de naleving van de verplichtingen en de rechten van het Hulpfonds 308. In het ontwerp-decreet werd een structuur geschapen waardoor de maximale zekerheid bestaat, dat de steden hun verplichtingen nauwgezet en tijdig nakomen. Het Gewest zal haar schuld aan het **Fonds 208** terugbetalen per 31 december 1996, terwijl de steden hun schuld aan het Vlaamse **Fonds** zullen terugbetalen over een langere periode.

Het Vlaams Financieringsfonds heeft rechtspersoonlijkheid en wordt gerangschikt onder de instellingen van openbaar nut, categorie A. Het dagelijks bestuur berust bij de Administratie.

Tijdens de discussie in de Commissie hadden verschillende leden vragen over de financiële toestand van de steden Antwerpen en Gent, alsook van de andere Vlaamse gemeenten. Ook werd gevraagd nog andere gemeenten, buiten degene die reeds steun genieten, gebruik te laten maken van dit Vlaams Hulpfonds.

De Minister beklemtoonde dat met hogervermelde steden nieuwe conventies moeten afgesproken worden voor de verdere sanering van hun financiën. Begin 1990 zal een decretaai initiatief genomen worden met betrekking tot het Gemeentefonds dat van toepassing is op alle Vlaamse steden en gemeenten. Zowel alle artikels als het ontwerp van decreet in

zijn geheel, werden eenparig goedgekeurd. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer H. De Loor (*op de tribune*) : , Mijnheer de Voorzitter, ik zal, zoals de verslaggever, kort gaan. Nochtans wil ik niet nalaten enkele bedenkingen naar voren te brengen.

De oprichting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën kadert in de verdere regionalisering van onze instellingen. Het nationaal **Fonds 208** blijft wel bestaan, maar het zijn voortaan de Gewesten die instaan voor de terugbetalingen aan het **Fonds** en voor de recuperatie van de bedragen bij de steden en de gemeenten.

De opdrachten van dit Vlaams Financieringsfonds zullen zich bijgevolg beperken tot deze activiteiten en het **Fonds** zal dus niet open staan voor andere gemeenten dan Antwerpen en Gent of voor nieuwe schulden van beide steden. Het **Fonds** zal vooral een technisch instrument zijn dat slechts enige beleidsruimte toelaat in het bepalen van de periode en de rentevoeten van de terugbetalingen door Antwerpen en Gent.

Belangrijk is dat in het kader van het akkoord over de schulderschikking van de grote steden een jaarlijkse bonus van **3.357** miljoen, waarvan **1.757** miljoen wordt aangewend voor de 306 Vlaamse Gemeenten met uitsluiting van Gent en Antwerpen en 500 miljoen voor de Vlaamse OCMW's.

Als SP willen wij hierbij onze tevredenheid uitdrukken over het aanwenden van dit bijzonder krediet ter ondersteuning van het gemeentelijk beleid ten aanzien van de zwakke bevolkingsgroepen.

Wij dringen er bij de Minister sterk op aan dat hij een streng toezicht ZOU houden op de besteding van dit speciaal krediet. Het mag niet zijn dat gemeentebesturen dit geld zouden aanwenden voor doeleinden die niet stroken met een beleid ten aanzien van de zwakke bevolkingsgroepen. De noden bij deze bevolkingscategorie zijn immers te groot om dat geld

De Loor

voor andere doeleinden te gebruiken.

Dit prachtig initiatief, waarvoor wij u feliciteren, mag niet verwateren, ingevolge het beleid van gemeentelijke mandatarissen die hun taak op dit vlak niet ernstig genoeg nemen of die zich geen inspanning getroosten om in hun eigen omgeving de bescheiden vormen van kansarmoede op tijd te herkennen en tijdig in te grijpen. Kansarmoede bestrijden is immers niet alleen verhelpen, maar ook voorkomen.

Mijnheer de Minister, ik kan u verzekeren dat duizenden en duizenden Vlamingen blij zijn met uw initiatief en er dan ook op rekenen dat u alles in het werk zult stellen om dit bijzon-

der krediet voor de toekomst in stand te houden, ondanks de vele tegenkantingen die u uit bepaalde hoeken te verwerken krijgt. (*Applaus*)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

De artikelsgewijze bespreking en de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet zullen vrijdag aanstaande worden gehouden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- *De vergadering wordt gesloten om 12.55 uur.*